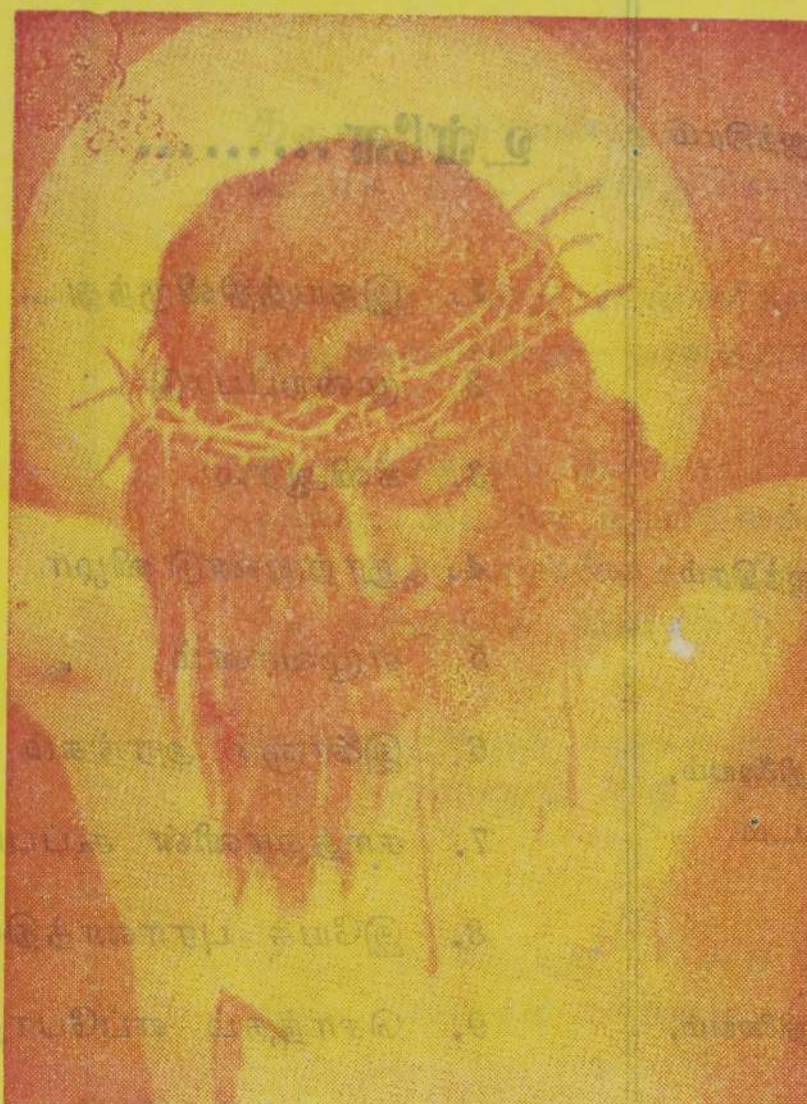

விதாண்டன்

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

த
வ
க்
கா
ல
ச்

சி
ற
ப்
பி
த
ழ்

— நன்மையெலாம் செய்தமகான் நானிலத்தை
உய்விக்க உலகினிலே உதித்தசெம்மல்
எண்ணரிய ஏற்றமிகு செயல்புரிந்து
... இதயங்கள் பலவற்றை ஈர்த்தயேசு
புன்மைமிகு மாந்தரினால் கொல்கொதாவில்
குருதிவிழக் குருசினிலே மரித்தாரம்மா!
மண்சரிதங் கண்டறியா மாகொடுமையை
மாநிலத்தா ருள்ளவரை மறக்கலாமோ?

— எம். வீ. —

தொண்டன்

1986 பங்குனி

மலர் 18 — இதழ் 2

ஆசிரியர் :-

சு. பி. இராஜேந்திரம்

இணை ஆசிரியர் :-

மலர்வேந்தன்

ஆசிரியர் குழு :-

P. ஜோசவ்

A. G. இராஜேந்திரம்

வெளியீடு :-

சமூகத் தொடர்புகள் நிலையம்,
திரி / மட். மறைமாவட்டம்.

தொடர்பு :-

சமூகத் தொடர்புகள் நிலையம்,
ஆயரகம்,
மட்டக்களப்பு.

Social Communications Centre,
Bishop's House,
Batticaloa.

விலை :-

தனிப்பிரதி ரூபா 3-25
அரையாண்டு சந்தா ரூபா 18-00
ஒராண்டு சந்தா ரூபா 35-00

உள்ளே

1. இதயத்திலிருந்து ...	1
2. முறைப்பாடு	2
3. கவிஆரம்	4
4. நூற்றாண்டு விழா	5
5. எழுவானம்	8
6. இளைஞர் அரங்கம்	10
7. சாத்தானின் கூப்பாடுகள்	13
8. இயேசு புராணத்திற்...	16
9. சொந்தம் எப்போதும்...	18
10. உலகமும் திருச்சபையும்	20
11. நெருப்பிடை நீந்தும்...	22
12. விமர்சனம்	25
13. விவிலியக் குறுக்கெழுத்...	27
14. உங்கள் பக்கம்	29

ஆக்கங்களுக்குப் பொறுப்பு அளித்தவர்களே — ஆ-ர்.

“கிறீஸ்து நமக்காகத் தம் உயிரைக் கொடுத்தார்.
இதனால், கடவுள் நம்மீது கொண்டுள்ள அன்பை
எண்பிக்கிறார்”

— உரோ. 5 / 8.

இதயத்திலிருந்து.....

தீவக்காலம் என்னும் நாற்பது நாட்களுக்
கூடாக நாம் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம்.

நாற்பது என்ற எண்ணிக்கை விவிலியத்தில்
முழுமையானது — தனித்துவமானது.

சோதனைகளும், போராட்டங்களும், தளர்ச்சி
களும், கூடவே நம்பிக்கையும், இறை உற
வும் இந்த எண்ணைக் குறிக்கும் காலங்களுள்
அடங்கியதாக விவிலியம் காட்டுகிறது.

இன்று நாமும், பதட்டமும், அவநம்பிக்கை
யும், அச்சமும் சூழ வாழ்ந்துகொண்டிருக்
கிறோம்.

மீட்பு எப்போது? என்ற ஏக்கமும் இதயத்
தில் மண்டிக்கிடக்கிறது.

விடியல் எப்போது என்று மனது விம்மு
கிறது.

கூடவே இக்காலத்துக்கே உரிய நம்பிக்கை
யையும், இறை உறவையும் ஏற்படுத்திக்
கொள்ளவேண்டும்.

எழுவானத்தை இருள் விழுங்கியதாக வர
லாறு இல்லை. ஆனால், அதற்கிடையே நீண்ட
இரவுகளை நாம் கடந்துதாளுகவேண்டும்.

சிலுவை என்பது ஓர் முறைப்பாடு. இந்த முறைப்பாட்டிற்கு நிகரான சமமான முறைப்பாட்டை நாம் உலகெங்கிலும் தேடினும் எங்கனும் காணமுடியாது. இது என்ன முறைப்பாடு?

இந்த முறைப்பாடு என்ன என்று நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் இந்த முறைப்பாடு எழுந்த சூழ்நிலையை, அதன் பின்னணியை நாம் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். உங்கள் மனக் கண்ணால் அந்த கொல்கொதா மேட்டைப் பாருங்கள். அதோ அங்கே அந்த சிலுவையிலே இயேசு தொங்குகிறார். மரணம் எல்லோருக்கும் வருவதுதான். ஆனால் சிலுவை வடிவிலே வரும் மரணம் வித்தியாசமானது. கொடுரத்தை இழக்க மனித மனம் கண்டுபிடித்த கருவிகளிலே அதி உன்னதமான கீழ்த்தர கருவிதான் சிலுவை. அந்த சிலுவையிலே இயேசு. காலன் அவரை நெருங்கி வருகிறான். தனது விரைத்த கரங்களை இதோ அவன் இயேசுவின் மேல் கொண்டுபோகின்றான். ஆவி ஊசலாடும் நேரம். அவர் உதடுகள் அசைகின்றன; இல்லை எரிமலையாகக் குமுறுகின்றன. இடி இடித்ததுபோல் பேரிரைச்சலொன்று, உரத்த சத்தம் அவர் உதடுகளினின்று வெளிக்கிளம்புகிறது. இடி முழக்கத்தின் பின்னால் வரும் அமைதிபோன்று அந்த உரத்த சத்தத்தின் பின்னால் நிசப்தம். அவர் உதடுகள் அசையவில்லை. அவர் மரித்துவிட்டார். அந்த

முறைப்பாடு

உரத்த சத்தம் மட்டுமே இப்போது எதிரொலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த உரத்த சத்தம் என்ன? ஆம் அதுவே நாம் குறிப்பிட்ட முறைப்பாடு.

இந்த முறைப்பாடு கடவுளுக்கெதிரான மனிதனின் முறைப்பாடு. இந்த முறைப்பாட்டை, உரத்த சத்தத்தை விளக்க முனைந்த நற்செய்தி நூல் ஆசிரியர்கள் "என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?" என்று இயேசு புலம்பி உயிர் நீத்தார். என்று வர்ணிக்கிறார்கள்.

ஆம் இந்தப் புலப்பல் கடவுளால் நிராகரிக்கப்பட்டவன், கடவுளால் கைவிடப்பட்டவன் ஒருவன் மார்பிலிருந்து தான் உதிக்கமுடியும். இயேசு சிலுவையிலே தொங்கும் இயேசு கடவுளால் கைவிடப்பட்ட, நிராகரிக்கப்பட்ட இயேசு. வேறு எந்த விதத்திலும் நாங்கள் அந்தச் சிலுவையை வர்ணிக்கமுடியாது. சிலுவையின் அடியிலே நின்று ஏளனம் புரிந்தோர், வெந்த புண்ணிலே வேலைப் பாய்ச்சியோர் சொன்னதும் அதுவே தான். இவன் கடவுளைப்பற்றிச் சொன்னானே எங்கே அந்தக்

கடவுள்? அந்தக் கடவுள் இவன் உதவிக்கு வருகிறாரா பார்ப்போம், என்பதுதான் அவர்கள் ஏளனம். அவர் வரவில்லை; அந்தக் கடவுளோ வரவில்லை; அவர்களின் ஏளனம், கடவுளின் மௌனம் இந்த இரண்டிற்குமிடையே மனுமகன் சீதனம்! - அந்த சீதனம் புலம்பலின்றி, முறைப்பாடின்றி வேறு ஏதார்க இருக்கமுடியும்? கரிசனையுள்ள தந்தை, வல்லமையுள்ள கடவுள் என்று எவரைச் சொன்னாரோ அவர் அற்புதத்தை நிகழ்த்தவில்லை; எந்தத் தந்தையோடு இடைவிடாது பேசினாரோ, எந்தத் தந்தைக்காக இரவுபகல் பேசினாரோ அந்தத் தந்தை இப்போது ஒருவார்த்தை பேசவில்லை; எந்த இறைவனுக்காக சாட்சி சொன்னாரோ அந்த இறைவனாலே இப்போது ஏமாற்றப்பட்டு அவர் நிற்கிறார்; அவரது மரணம் உலகம், மனிதர் எவருமே அவருடனில்லாத பரிதாபத்திற்குரிய மரணம் மட்டுமல்ல; அது இறைவனும் கூட இல்லாத மகா வேதனைக்குரிய மரணம். என் தேவனே என் தேவனே ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர் என்ற முறைப்பாடு எதிர்காலத்திலே சுகத்தை, வெற்றியை அளிக்கும் கடவுள் நம்பிக்கையின் எதிரொலிப்பு அல்ல; முற்றிலுமே இறைவன் தன்னோடு இல்லை; மரணம்

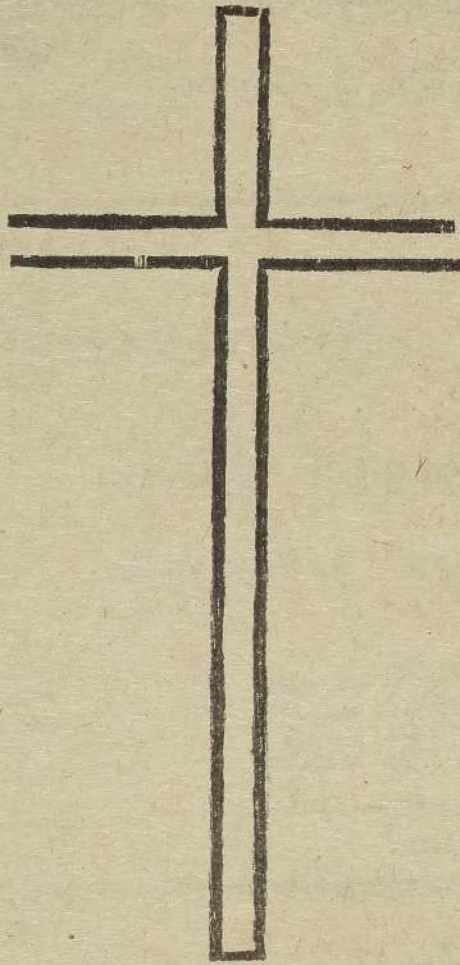
அருள்திரு. ஜோசுவா ரெத்தினம்

என்கிற மகா பயங்கர உண்மையைத்தவிர தன்னோடு வேறு எதுவுமே உடன் இல்லை என்ற நிகழ்கால அநுபவத்தின் எதிரொலிப்பு. இறைவன்தானும் உடன் இல்லை என்ற இறைவனுக்கெதிரான உண்மையான முறைப்பாடு. புலம்பல்தான் இது.

இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தின் வேதனையை, அவலத்தை நாம் எந்தவகையிலும் முடிமறைக்கவோ, முலாம் பூசவோ முடியாது. இந்த மரணத்திற்கும் புலம்பலுக்கும் அதனால்தான் ஒப்புமை கிடையாது. இயேசுவின் மரணத்திலே வீரத்தின் தொனியை நாம் கேட்கமுடியாது. அவலத்தின் தொனியைத்தான் கேட்கமுடியும். ஒரு சர்க்கரட்டிஸ் ஞானி மனநிம்மதியோடு தீரத்தோடு நக்கக்கிண்ணத்தை வாயில் வைக்கும் மரணம் அல்ல இயேசுவின் மரணம். தான் மடிந்தாலும் தன் கொள்கை வாழும் என்று வீரத்தோடு மடிகிறான் கொள்கை வீரன். ஆனால் இங்கே இயேசுவின் கொள்கையே — ஓர் கரிசனையுள்ள, வல்லமையுள்ள, அன்புள்ள கடவுள் என்பது. அந்தக்கடவுளே அருகில் இல்லை என்றான பின்பு அவர் கொள்கை எப்படி வாழும்? ஆகவேதான் அந்த அவலத்தின் குரல், புலம்பலின் குரல் ஓங்கி ஒலிக்கிறது; முறைப்பாட்டின் முரசு ஓங்கி விழுகிறது. இந்த முறைப்பாடு மனித மனங்களுக்குப் பரிச்சயமானதுதானே?

இருந்தாலும் இந்த முறைப்பாட்டில் ஒரு வித்தியாசம் இல்லாமலும் இல்லை. இந்த முறைப்பாடு கடவுளுக்கெதிரான முறைப்பாடு என்ற

லும் இது நாத்திகனின் முறைப்பாடு அல்ல. கடவுளுக்கெதிரான முறைப்பாடு என்றாலும் இது கடவுளுக்குள்ளான முறைப்பாடு; இது ஆத்திகனின் முறைப்பாடு. இங்கே மரணம் பொறுமையோடு ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை இறைவனை நோக்கிக் கூக்குரலோடு சகிக்கப்படுகிறது. இந்த மரணத்திலே இறைவன்தான் கடைசி ஆதாரம்; ஆனால் அந்த

ஆதாரத்தைவிளங்கிக்கொள்ள முடியாதபடி அநாதரவாய் விடப்பட்ட பக்தனின் ஒரு மரணம் இது. முறைப்பாடு என்றாலும் இந்த முறைப்பாடு இறைவனை நோக்கியே எழுகிறது; எனவே இந்தப் புலம்பல் உண்மையில் ஓர் விண்ணப்பம்; ஓர் பிரார்த்தனை. கேட்டது கிடைத்திடும் தாரகமந்திரமென்றும், கேட்பதற்கு இறைவன் ஆம் சொல்லும்

மகுடியே பிரார்த்தனை என்றும் மலிந்துகிடக்கின்ற விளக்கத்தைப் பார்க்கிலும் எத்தனை வித்தியாசமானது இது? எவ்வளவு ஆழமான பிரார்த்தனை இந்த முறைப்பாடு; புலம்பல் என்ற பிரார்த்தனை?! இறைவன் நல்லவன், காருண்யன் என்ற நம்பிக்கை உலகின் துன்பத்தை துயரத்தை எம்மால் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதென்றாலும், தாங்கிக்கொள்ளச் செய்கிறது. எனவே இறைவன் நல்லவன் என்ற நம்பிக்கை அற்றுப்போகாத நிலையிலே அவனை நோக்கி, அவனுக்கெதிராக துன்பத்தின் மத்தியிலேயிருந்து எழுகிறது இந்த முறைப்பாடு.

திருமறை ஏடுகளைப் புரட்டிப்பர்ருங்கள். விசேடமாகப் பழைய ஆகமத்து நூல்களின் பக்கங்களைப் புரட்டிப்பாருங்கள். 'முறுமுறுப்பு', 'முறைப்பாடு', 'புலம்பல்' என்ற வார்த்தைகள் எவ்வளவு பரிச்சயமானவையாக எம் காதுகளில் தொனிக்கின்றன.

யோபு என்ற சஞ்சலத்தின் மனிதன், முறைப்பாட்டின் மனிதன் எமது கண்களின் முன்னால் நிழலாடவில்லையா? துன்பத்தை விளக்க முயலும் காரணங்கள், அறிவார்ந்த வியாக்கியானங்கள், தத்துவங்கள் அவனுக்குத் தழலாகச் சுடுகின்றன; வேம்பாகக் கசக்கின்றன. ஆனால் கடவுள் நல்லவர் என்ற நம்பிக்கை ஒன்றைமட்டுந்தான் அவன் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொள்கிறான். சூன்யமான நேரத்திலும், சக்தியாவும் சாம்பலாகிப்போன நிலையிலும், பிரார்த்தனை மடிந்து வார்த்

(9ம் பக்கம் பார்க்கவும்)

பயணம்

அவமானச் சின்னமாம் சிலுவைதன்னை
அன்போடு தோள் கொண்டு அரவணைத்து
அகிலத்து மானிடரின் பாவம் போக்க
ஆவலோடு புறப்பட்டார் தேவமகன்.

கொப்பளித்த காயங்கள் குருதி சிந்த
கொந்தளித்த மனங்களிலே அமைதியை நாட்ட
பலிக்களம் தள்ளாடிப் போகின்றார் யேசு
பாவிகளின் தலையெழுத்தை மாற்றியமைக்க.

தத்துவத்தை தரணியிலே விதைத்துவிட்டு
தம்முடலை நமக்காக அர்ப்பணித்து
உவமைகளால் சிந்தனைக்கு உயிர் கொடுத்து
உண்மை அன்பை காட்டியவர் செல்கின்றாரே?

— மூதூர் L. J. கேமன்.

★ ★ ★

புனித நெஞ்சின் புண்தான் ஆரூதோ...!

பாரச் சிலுவை சுமந்து வையப்
பாவம் தீர்த்த வனே!
வேரற் றழிந்த மனித வாழ்வின்
வேதனை தீர்த்த வனே!
போரிட் டழியும் பூவைக் கண்டோ
புழுவாய்த் துடிக்கின்றாய்?

முள்முடி தரித்துன் முகத்தில் உமிழ்ந்தோர்
முழுப்பிழை பொறுத்த வனே!
கள்வரோ டிணைத்துக் கசையா லடித்துக்
கனவதை செய்தாரை
உள்ளம் நெகிழ்ந்து மன்னித்தாயே
உனக்கேன் துயரின்று?

கட்டியணைத்துக் காட்டிக் கொடுத்த
கயவன் யூதா சை
கட்டியல் கொண்டு ஆணியடித்துத்
தொங்க விட் டோரை
எட்டிக்காயாய் எண்ண(து) ஏற்ற
இறைவா ஏன் கலக்கம்?

இத்தனை துயரும் ஏற்றும் மண்ணில்
என்ன பயன் கண்டேன்
சத்தியம் தர்மம் சகலதும் மறந்தே
சனங்கள் மாய்கின்றார்
நித்தமு மிதனை எண்ணித் தானே
நீகண் கலங்கு கிராய்...?

சமரசம்

சமரசம் இவ்வுலகில்
இல்லையென்று
யார் சொன்னது...?
பிணந்தூங்கும்
சவக்காலை மட்டுமா
சமரசச்சோலை...?
இல்லையில்லை....
அகதி முகாம்களும்
இப்போ
சமரசக்கூடங்கள் தாம்
ஏனெனில்
அதிதிகள்கூட
இப்போது அகதிகள்.

— ஆழியோன்
ஏறாஜார்

★ ★ ★

தேவா உந்தன் நிலையை யானும்
தினமும் காண்கின் றேன்
ஆமா! மெந்தன் ஆன்ம விழியால்
அழுமு னைக் காண் கின்றேன்
பூவா முந்தன் புனித நெஞ்சின்
புண்தான் ஆரூ தோ...!

— நிலாதமிழின்தாசன்
நிலாவெளி-3;

கற்பனைப் பேட்டி

இவ்வாண்டு பங்குனித் திங்கள் 6ம் நாள் புனித மரியாயின் பிரான்சிஸ்குவின் கன்னியர் சபை, இலங்கையில் ஆரம்பித்த நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகிறது.

சபையின் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், நோக்கங்களையும், பணிகளையும் கற்பனைப் பேட்டியாக வாசகர்களுக்கு வழங்குகிறோம்.

கவிதாவும் கலாவும் சிநேகிதிகள். கவிதாவின் குடும்பத்தில் உள்ள பிரச்சனைகளையும்,

மூலம் அறிந்தேன். எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க, அழுவார் கண்களைத் துடைக்க, நான் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகம் பெறுக, என்கடன் பணிசெய்தல், மக்கள் சேவையே உண்மை சேவை என்பவற்றை என் வாழ்வின் இலட்சியமாக்கிக்கொண்ட நான் அதைச் செயல்படுத்தவே கவிதாவுக்குக் கைகொடுத்து உதவினேன். என் சமயத்தை அவர்கள்மேல் திணித்து மதம் மாறவைப்பது என் நோக்கமல்ல.

கலா : சகோதரி! முன்பு இருந்த கத்தோலிக்க சகோதரிகள் மதம் மாற்றுவதில் அக்கறை கொண்டிருந்ததாக நான் என் பாட்டி சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் ஆரம்பத்திலேயே என் சந்தேகத்தைத்

இலங்கையில்

புனித மரியாயின் பிரான்சிஸ்குவின் கன்னியர் சபையின்

நூற்றாண்டு விழா

துன்பங்களையும் அறிந்த புனித மரியாயின் பிரான்சிஸ்குவின் சபையைச் சேர்ந்த சகோதரி ஒருத்தி அக்குடும்பத்தோடு தொடர்பு கொண்டு உதவுகிறாள். இது கலாவுக்கு ஐயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அச்சகோதரியை நேரடியாகவே சந்திக்கிறாள் கலா.....

கலா : சகோதரி, நீங்கள் கவிதாவைத் தேடிச் சென்றதின் காரணம் என்ன? அவளை மதம் மாற்றவா? அல்லது வேறு ஏதாவது தனிப்பட்ட நோக்கமா?

சகோதரி : நான் கவிதாவின் குடும்பத்தின் துன்ப நிகழ்ச்சிகளையும் அவர்களின் சோக வாழ்வையும்பற்றி அவர்களின் உறவினர்

திர்க்கும் வண்ணம் இவ்வினாவைக் கேட்டேன். உங்கள் மனம் நோக நான் ஏதாவது கேட்டிருந்தால் மன்னிக்கவும்.

சகோதரி : (புன்னகையுடன்) இல்லை கலா, நீர் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டது எனக்குச் சந்தோஷம்.

கலா : சகோதரி! நீங்கள் ஏன் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை?

சகோதரி : கலா! திருமண வாழ்வில் எம் அன்பு குறுகிய வட்டத்துள் அடங்கிவிடுகிறது. ஆனால் துறவற வாழ்வுமூலம் எம் அன்பு காட்டாற்று வெள்ளம்போல் ஓடி அகிலத்தின் எட்டுத்திக்கும் வாழும் மக்கள் மகிழ்வுடன் பருகி வாழ்ச்செய்கின்றது.

கலா : உங்கள் சபை இலங்கையில் ஆரம்ப
மாகி எவ்வளவு காலங்களாகின்றன?

சகோதரி : நூறாண்டுகள்.

கலா : ஆ...நூறாண்டுகளா? நம்பமுடியவில்லை.

சகோதரி : இவ்வாண்டு பங்குனி மாதத்தில்
கொழும்பில் உள்ள கொட்டாஞ்சேனைப்
பெரிய ஆலயத்தில் பெருவிழா ஒன்று
நடைபெறப்போகிறது. நீங்கள் விரும்பி
னால் அதில் போய்க் கலந்துகொள்ளலாம்.

கலா ? உங்கள் அழைப்பிற்கு நன்றி சகோதரி:
உங்கள் சபை எம் நாட்டில் ஆரம்பமாகிய
தைப்பற்றிச் சற்றுக் கூறுங்கள் கேட்போம்.

சகோதரி : 1885ம் ஆண்டு பங்குனித் திங்கள்
6ம் நாள் "மெல்போன்" என்னும் கப்பல்
கொழும்புத் துறைமுகத்தை அடைந்தது.
அதில் எம் சகோதரிகள் 11 பேர் வந்திறங்
கினர். துறைமுகத்திலிருந்து கொட்டாஞ்
சேனை ஆலயம்வரை மக்கள் வீதிகளில்
குழுமிநின்று அமோக வரவேற்பளித்தனர்.
நான்கு தினங்களின்பின்னர் "மொறட்
டுவ" என்னுமிடத்திலிருக்கிற மடத்திற்
குச் சென்றனர்.

கலா : அவர்களை அங்கு யார் அழைத்தார்கள்?

சகோதரி : பொதுமக்கள், பங்குக்குரு, மேற்றி
ராணியாண்டவர் பொன்ஜீன் என்பவர்
கள்.

கலா : எதற்காக அவர்களை அழைத்தார்கள்?

சகோதரி : கத்தோலிக்க மகளிர் பாடசாலை
ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்காக.

கலா : எந்த மொழியில் கல்வி புகட்டினர்?

சகோதரி : ஆங்கில மொழியில். அவர்களுக்
குத் துணைபுரிய இரு இளம் பெண்கள்
வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்தனர். ஒருவர்
செல்வி ஆம்ஸ்ரோங் மேலைநாட்டவன்.
மற்றவள் பெயர் செல்வி புளோறன்ஸ்
பயிஸ் இந்தியாவிலுள்ள ஊட்டி என்னு
மிடத்திலிருந்து வந்திருந்தாள்.

கலா : அச்சகோதரிகள் கல்வி புகட்டுவது
மட்டும்தானா சேவையாகச் செய்தார்கள்?

சகோதரி : இல்லை. முக்கிய பணி கல்வியறி
வைக் கொடுப்பதாய் இருந்தபோதிலும்

அவர்கள் பணி பலுகிப் பல வடிவங்கள்
எடுத்தன. 1890ம் ஆண்டில் ஏழைப் பிள்ளை
களுக்கென சிங்களப் பாடசாலை ஒன்று
திறக்கப்பட்டது. விடுதிச்சாலை, அனாதை
இல்லம், மருந்தகம் ஆகியன ஆரம்ப
மாகின. இசை, சித்திரம், பின்னல், தையல்,
தொழிற்கல்வி போன்ற கலைகள் கற்பிக்கப்
பட்டன. ஆலய ஆடைகள் தைத்தல்,
சுத்தம் செய்தல் போன்றவையும் ஆரம்ப
மாகின. 1926ம் ஆண்டு சிசுக்கள் பரா
மரிப்பு நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

கலா : கொழும்பிலுள்ள அரசாங்க வைத்திய
சாலையில் முன்பு தொண்டாற்றிய சகோ
தரிகள் யார்?

சகோதரி : அதுவும் எமது சகோதரிகள்தான்.

கலா : அச்சகோதரிகளின் தியாகப் பணியைப்
பற்றிப் பலர் மெச்சிக் கூறக் கேட்டிருக்
கிறேன்.

சகோதரி : ஆரம்பத்தில் நான்கு சகோதரிகள்
அங்கு சேவை செய்யச் சென்றனர். அவர்
களைத் தொடர்ந்து பலநாட்டுச் சகோதரி
கள் பல்வேறு மடங்களிலிருந்து பணிபுரிய
வந்தனர்.

கலா : உங்கள் சபை இலங்கையில் மட்டும்
தான் இருக்கிறதா?

சகோதரி : இல்லை கலா. அகிலத்தின் எல்லா
இடங்களிலும் எம்சகோதரிகள் திருத்
தொண்டாற்றுகின்றனர்.

கலா : அவர்கள் செய்யும் பணிகள் எவை?

சகோதரி : நோயாளர், தொழு நோயாளர்
பராமரிப்பு, மருந்தகங்கள், பயிற்சி நிலை
யங்கள், சமூகசேவை நிலையங்கள், சமய
சேவை நிலையங்கள் இவைகளில் எம் பணி

கள் தொடர்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல தோட்டமக்கள் வாழ்வில் உயர்ச்சியடைய, மாண்புடன் வாழ, எம் சகோதரிகள் பல சேவைகள் செய்கின்றனர். கிராம மக்கள் உயர்நிலை அடைய உலகக் கல்வியுடன் உயர்ந்த பண்புகளைக் கற்பித்துவருகின்றனர். எமது சேவை பெரும்பாலும் ஏழை எளியவர், கைவிடப்பட்டோர், கடவுளற்றோர் மத்தியில் பெருகிவருகிறது. நாம் கடந்த 100 ஆண்டுகளாக இந்நாட்டு மக்களுக்குப் புரிந்த - புரிகின்ற எல்லாப் பணிகளையும் எடுத்துரைக்கமுடியாது.

கலா : நீங்கள் வாழும் இல்லங்கள் எல்லாம் பெரிய மாடிவீடுகளா?

சகோதரி : இல்லை. இன்று எமது மடங்கள் சிறு இல்லங்களாகி ஏழ்மை மிளிரும் இடங்களாக இருக்கின்றன. மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து இறை அன்பிற்கு சாட்சி பகர்கின்றோம். அநேகமாக சேவை செய்வோர் இல்லாத இடங்களில் இல்லங்கள் அமைத்து வாழ்கிறோம்.

கலா : சகோதரி 100 ஆண்டுகள் கடந்தும் உங்களைப் பார்த்தால் பழமை தெரியவில்லை. எல்லாவற்றிலும் இளமை மிளிர்கின்றதைப் பார்க்க அதிசயமாயிருக்கின்றது.

சகோதரி : அந்த அதிசயத்துக்கு விளக்கம் தருகிறேன் அவசரப்படவேண்டாம். கலா! காலங்கள் மாறும்போது நாம் காலத்திற்கும், கலாச்சாரம், பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ற முறையில் எம் வாழ்வையும், பணியையும் அமைத்துக்கொள்ளுகிறோம். எமது சபையின் நோக்கம், கொள்கைகளை அடிப்படையாகவைத்துக்கொண்டு அவற்றைச் செயல்படுத்தும் வழிகளை ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் ஏற்றவகையில் மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளுகிறோம். அதனால் எம் சபை என்றும் இளமையுடன் இலங்குகின்றது. காலங்களில் எல்லாம் அவள் வசந்தமாகவே வளர்கின்றாள்.

கலா : மிகவும் நன்றி சகோதரி. உங்கள் சபையும் உங்கள் பணியும் ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருன்றிப் பலகோடி மக்களுக்குப் பண்புடன் அன்பைப் பகிர்ந்

நமக்கும் பொருந்துமா?

ஒரு புத்தக விற்பனையாளன், ஒரு பெண்ணை ஏதாவது வாங்குமாறு தொந்தரவு செய்தான். அவளை அனுப்பிவிட எண்ணியவள்,

“எல்லாப் புத்தகமும் என்னிடம் இருக்கு...” என்றாள்.

அப்போது “டிக்ஷனரி ஒன்று வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்...” - அப்படியும் விடாது நச்சரித்தான் அவன்.

“அதோ! அது டேபிளிலேயே இருக்கு பார்...” என்று மேசையில் இருந்த புத்தகத்தைச் சுட்டிக்காட்டினாள்.

“வாங்கப் பிரியமில்லாவிட்டால் உண்மையைச் சொல்லவேண்டும். அது டிக்ஷனரியில்லை... பைபிள். அனாவசியமாக ஏன் பொய் கூறுகிறீர்கள்?” என்றான் அவன்.

“அதெப்படி அது டிக்ஷனரி இல்லை என்கிறாய்? பைபிள் என்று எப்படிச் சொல்கிறாய்?” உண்மை வெளிப்பட்ட வழி தெரியாது ஆச்சரியமாகக் கேட்டாள்.

“டிக்ஷனரியின்மேல் தூசி இருக்காது. அந்தப் புத்தகத்தின் மேலுள்ள தூசியே அது பைபிள் என்று பறைசாற்றவில்லையா?” அவனுடைய பதில் இது.

(1981 ஏப்ரல் இதயம் பேசுகிறது இதழிலிருந்து..... சுவைத்தவர் :- “கல்வியூர்” எம். கனகசிங்கம்)

தளிக்க உங்களைப்போன்று ஆயிரம் அன்பழகிகள் உதயமாகவேண்டுமென வேண்டி என் ஆசிகள் கூறுகின்றேன்.

சகோதரி : நன்றி கலா.

— அருள்சகோதரி
லூடீஸ் அருளானந்தம்.

அந்தப் பெரிய மாதா கோயிலிலிருந்து கிளம்பிய மணி ஓசை “அஞ்சாதீர்கள்... அந்திக்கு அழிவு அண்மித்து விட்டது...” என்று ஒலித்து ஓய்ந்தது. சின்னஞ்சிறிய அந்த ஊர் சின்னாபின்னப்பட்டுக் கிடந்தது. எரிந்த வீடுகளில் எழுந்த புகைமண்டலம் எங்கும் வியாபித்திருந்தது. வீதிகள் மயான அமைதியாயிற்று. நடந்துமுடிந்த விரும்பத்தகாத சோக நாடகத்தை நினைத்துப் பார்க்கவே அஞ்சிய தெரு விளக்குகள் மூக்கால் அழுது கொண்டிருந்தன.

துயரக் காட்சிகளை இனியும் கர்ண சகிக்காமல் கண்களில் கரியை அரைத்து அப்பிக்கொண்டது வானம்.

ஐவாலை விட்டெரிந்த தீயில் கருகிய மரங்களிலே, ஆந்தைகளிருந்து அலறிக் கொண்டிருந்தன. குண்டுகளின் ஓசை அடங்கிவிட்டாலும்..... செவிகளையும், இதயங்களையும் தாக்கிய அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபடமுடியாத அவ்வூர் மக்கள் வீட்டு மூலைகளுக்குள் முடங்கிக்கிடந்தனர். பால் கேட்டு அழும் குழந்தைகள்கூட பரிதாபத்தோடு படுத்துக்கிடந்தன.

மாதா கோயிலின் பக்கத்திலே இருந்த அந்த சின்னஞ்சிறிய வீட்டின் முன்பக்கம் நொறுங்கிக்கிடக்க..... அதன் கடைசி அறையிலே, தூசுகளும் சிதறிவிழுந்த செங்கல் துண்டுகளுக்கும் மத்தியிலே, அன்னமேரி சுருண்டுகிடந்தாள். எழுபது வயதிருக்கும்..... ஒட்டி, உலர்ந்த மேனி.... அந்த மேனி எங்கும் இரத்தம் சிவப்பு கோலம் போட்டிருந்தது. அருகிலே இயேசுவைப் பிரார்த்தித்தபடி மகள் திரேசா நின்

றிருந்தாள். அவள் கண்கள் கடலாகி ஓட, உள்ளமோ? எரிமலையாய் குமுறியது. அணையத் துடிக்கும் அந்த குப்பி விளக்கு.... அக் கிழ ஜீவனை “அனுப்பி” விட்டு அணைய நினைத்து கண்களை சிமிட்டிற்று. பற்கள் எல்லாம் கொட்டிய பொக்கை வாயின் உதடுகள் பிரிய... “அ...அ...ம்..மா...அ...” என்ற முனகல் ஒலி அமைதியைக் குலைத்தாலும் ஒரு பயங்கரத்தைத் தர....

“அம்மா..... அம்மா.....” திரேசா கீழே குந்தினாள். வாயிலே இருந்து வடிந்த இரத்தத்தைத் துடைத்தாள்.

அன்னமேரியின் கண்கள் மெல்ல விரிந்து அங்குமிங்கும்

அது உள்ளேயும் வெளியேயுமாய் சிதறி வழிந்தது.

அன்னமேரியின் ஒரே மகன் ஜோசப் அந்த வீதியின் ஒரு ஓரத்திலே குடல் கிழிந்து... மூளை சிதறி... துண்டு துண்டாகிக் கிடப்பது இரு ஏழைப் பெண்களுக்கும் தெரிய நியாய மில்லைதான்!

“மகளே!..... உனக்கு..... உனக்கு ஒன்றும் நடக்கவில்லையே?” அவளது வாய் குளற, இரத்தம் தோய்ந்த கரங்களால் திரேசாவின் முகத்தைத் தடவினாள் அன்னமேரி. செவ்வரத்தை மேலும் சிவந்தது. “இல்லம்மா... அம்மா... உன் தலையெல்லாம் காயமா இருக்கு. அருளப்பு அண்ணனை கூட்டிவாரன்..... கொஞ்சம் படும்மா” திரேசா தாயைக் கருணையோடு பார்த்தாள்.

“திரேசா!... என் உயிரை விட உன் வாழ்க்கைதான் மமா எனக்கு முக்கியம்.... வெளிய போகாதம்மா.... காலையில

எழுவானம்

சுழன்று மகளின் மலர் முகத்திலே நின்றது.

“தம்..பி.. ஜோ..ஜோசப்..” அவளுக்கு முச்சிரைத்தது. “அண்ணன் இப்போ வந்திடும் அம்மா... இந்தா தண்ணியை குடிம்மா” தாயின் தலையைத் தூக்கித் தன் மடியிலே வைத்துத் தண்ணீரைப் புகட்ட....

பார்க்கலாம்” என்று அன்னமேரி சொல்லி முடிக்குமுன் “டமார்... டமார்...” என்று பயங்கர ஒலியோடு மீண்டும் குண்டுகள் முழங்கத்தொடங்கின. பாரிய வாகனங்கள் வீதிகளிலே ஓடின. மக்களின் அவலக்குரல், எரியாமல் தப்பியிருந்த வீடுகள் திடீரெனத்

தீப்பற்றி எரிந்தன. ஓ...! மண் மாதா இரத்த நீரில் தலை முழுகிக்கொண்டிருந்தாள்.

மாதாவின் மணி ஒலிக் கத்தொடங்கியது. அனைவரையும் அது வாருங்கள் என்று அழைத்தது. தாயை இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டாள் திரேசா. “அம்மா....” அவள் அலறினாள்.

“மகளே...! மாதா கோயிலுக்குப் போவோம். அவள் காலடியிலே போட்டு நம்மைக்

“ஓ...! பச்சைக்கிளி....” அந்த வெறியனின் வாயிலே ஊறிய மதுவின் நெடி திரேசாவின் வயிற்றைப் புரட்டியது.

“விடு.... விடு.... என்னை.... அம்மா.... அம்மா....” ஆலய மணியின் ஓசையிலே அவள் குரல் நசுங்கிப்போயின.

“ஏய்...! சும்மா கத்தாத... உன்ன உயிரோட விடுற என்றா.... இஞ்சவா” அவன் ஆக்ரோசத்தோடு அவளை

கற்பைக் காப்பாற்றிய பெருமையில் அதோ...! அந்தக் கல்லறைக்குள்ளே வீரமாக மரணித்துவிட்டாலும், அவளது வீரத்தின் சுவடு எமது பூமி எங்கும் படியுமா? இனிய தொரு சுதந்திரப் பொழுது விடியுமா?

— நிறைவு —

(3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தைகள் உதட்டிற்கு வராத நேரத்திலும் கடவுள்மீதான அவனது நம்பிக்கை அவனது சரீரத்தில் துன்பத்தை, துயரத்தை, பயத்தை, பலவீனத்தை, ஆன்ம சோதனையை மேற்கொள்ள வைக்கிறது. எல்லா சூன்யமும், ஆறுதலுமற்ற நிலையிலும்; மனித எரிச்சலும் கோபமும் மேலிடும் சூழ்நிலையிலும் என்னை ஒரு நம்பிக்கை! எத்தகைய புரட்சிகரமான நம்பிக்கை இது. கசப்பையும், கோபத்தையும், துன்பத்தையும் விழுங்கும் இந்த கடவுள்மீதான நம்பிக்கை புரட்சிகரமானது தானே? இமயம் போன்றது தானே?

சிலுவையின் முறைப்பாடு, புலம்பல் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் எல்லை அல்ல. கதையின் முடிவு அல்ல. சிலுவை என்ற அத்தியாயத்தை உயிர்ப்பு என்ற அத்தியாயம் தொடர்கிறது. புலம்பல் முறைப்பாடு என்ற எல்லைக் கப்பால் கண்ணீரல்லாத, புலம்பல் அல்லாத, எல்லை இல்லாத பேராணந்தம் என்ற பூங்காவனம் தொடங்குகிறது. இறைவன் இல்லை என்ற மனிதனின் முறைப்பாட்டின் அநுபவத்திற்கு இறைவன் வைத்த முத்தாய்ப்பு அது. அது அழிவினின்று ஆக்கம்; மரணத்தினின்று உயிர்ப்பு. □

கொல்லட்டும்....” ஒரு துணிவுடன் எழுந்த அன்னமேரி மீண்டும் ‘தொப்’ என்று கீழே விழ “அம்மா...” என்று தாங்கி, ஒரு சிறு பிள்ளையைப் போலத் தாயைக் கரங்களிலே ஏந்தியபடி வெளியேறினாள் திரேசா. “கர்த்தரே! எங்களைக் காப்பாற்று” அவளிதயம் வேண்டியது.

வீதியைக் குறுக்காகக் கடந்தால் மாதா கோயில்தான். திரேசா வீதியிலே வேகமாக ஏற “யார் அது....? ஓடாதே! சுடுவன்... ஏய்...” ஒரு காட்டுமிராண்டி கத்தியதும் அவள் மின்சாரத்தால் தாக்குண்டவளைப்போல நிலை குலைந்து, தாயோடு வீதியிலே

இழுத்து தன் நெஞ்சோடு இறுக்கி அணைத்தான். “தூ” வென்று அவன் முகத்தில் துப்பினாள். தன் கைகளால் அவளை அடித்தாள், பிறுண்டினாள். அந்தப் பாதகன் மாதா கோயிலின் மதில் ஓரத்தில் இழுத்து, அவளைக் கீழே விழுத்தி....

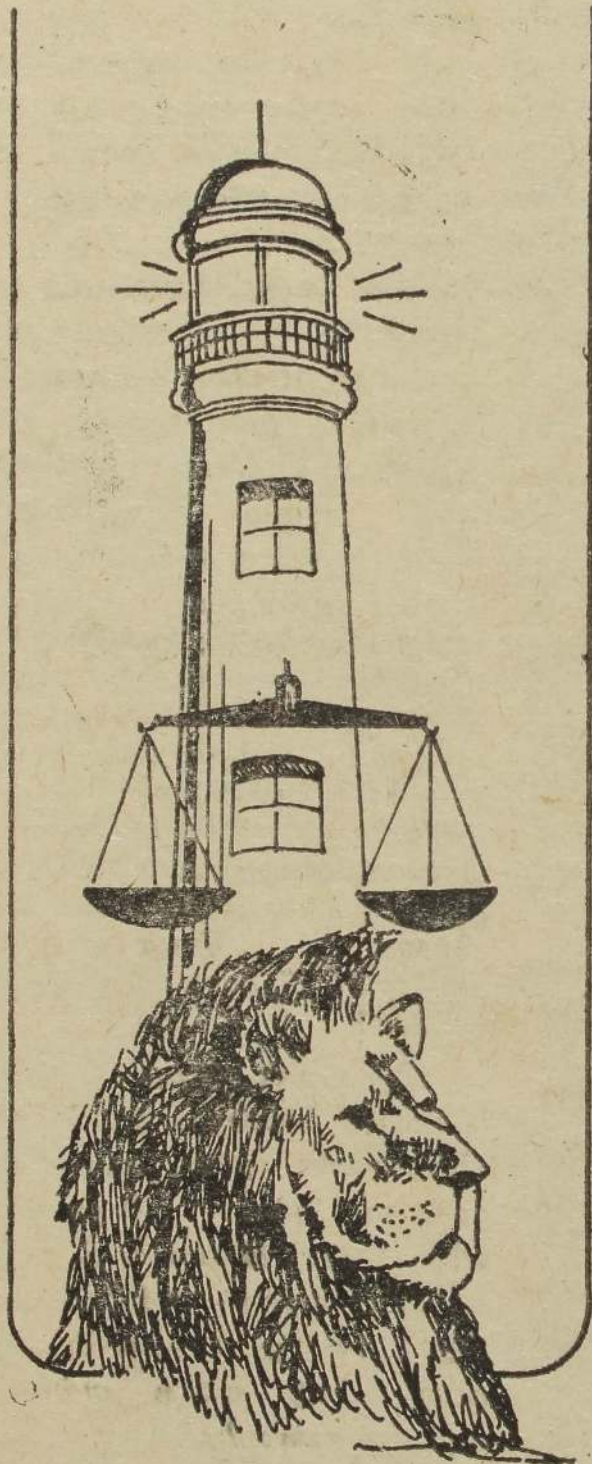
அன்னமேரிக்கு மகளின் கூச்சலுடன் மயக்கம் தெளிந்திருக்கவேண்டும். தெரு விளக்கின் அந்த மெல்லிய வெளிச்சத்தில்.... “அடேய்...!” ஆக்ரோசமாகப் பாய்ந்தாள் அன்னமேரி. மாதா கோயில் மதிற்சுவரில் சாத்தியிருந்த அந்தத் துப்பாக்கி கணப் பொழுதில் அவள் கரத்திலே இருந்து குண்டுகளைக் கக்கியது.

— கறுவாக்கேணி பத்மா முத்துமாதவன் —

புரள... ஒரு கனமான இரும்புக்கை அவளது பூப்போன்ற தலை மயிற்றைச் சுருட்டி இழுத்து நிமிர்த்தி, சிறிய விளக்கை முகத்திலே பாய்ச்ச....

ஒரு மலரைக் கசக்கி எறிய முற்பட்ட அக்கயவன் உடலே சல்லடையாகி..... வீதியிலே சுருண்டு விழுந்தான். அந்த வீரத்தாய் தன் இனத்தின்

ஆணவம் பாங்கம்

ஆணவம்

மாசித் திங்கள் 4ம் நாளில் - இலங்கை தமது சுதந்திர நாளைக் கொண்டாடியது. சுதந்திர நாள் லேயே இலங்கையில் பல பகுதிகளில் மக்கள் சுதந்திரமாக நடமாடமுடியாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்றால் வியப்பில்லை.

- * உணவுகளை மக்கள் பெற்றுக்கொள்ள கடைகள் திறந்திருக்கா சூழ்நிலை நிலவியது.
- * பட்டாசுச் சத்தங்களுக்குப் பதிலாக, துப்பாக்கிச் சத்தங்களும், குண்டுச் சத்தங்களும் கேட்டது.
- * தேசிய கொடிகள் பறப்பதற்குப் பதிலாக வெள்ளை - கறுப்புக் கொடிகள் பறந்தன.

இவையெல்லாம் சுதந்திர நாளில் இலங்கையின் சில பகுதிகளில் நடைபெற்றதுதான்.

இதற்கெல்லாம் அடிப்படை என்ன? ஆணவம்தான் இதற்குப் பதிலாகக் கிடைக்கும். மனிதனைக் கொல்லக்கூடிய ஏழு பாவங்களில் தலையானதுதான் இந்த ஆணவம்.

எல்லா அழிவுகளுக்கும் முதற் காரணி ஆணவமே.

- * தங்கள் இனத்தில் ஆணவம்;
- * தங்கள் மொழியில் ஆணவம்;
- * தங்கள் மதத்தில் ஆணவம்;

இவ்வாறு ஆணவத்தின் வடிவங்கள் பல. ஆணவத்தின் கீழ்தான் விழாக்களும் கொண்டாட்டங்களும் நாடுகளில் நடைபெறுகின்றன. ஆணவத்தை இறைவன் விரும்புவதில்லை.

- ஹிட்லரின் ஆணவம் எங்கே?
- இடி-அமீனின் ஆணவம் எங்கே?

மாசி 28ல் சலேஞ்சர் - 7 (Challenger - 7) விண்ணுக்கு விட்டு 75 விநாடிகளில் வெடித்துச் சிதறியபின் - லிபிய நாட்டுத் தலைவரின் எண்ணத்தைச் சிந்தியுங்கள் -

அமெரிக்காவின் ஆணவத்திற்கு இது ஒரு தண்டனை என்றல்லவோ அவர் கருத்து வெளியிட்டார்.

“ஆணவம் அழிவுக்கு வித்து”. ஆணவம் உள்ள எந்த ஒருவனும் இறைவனின் இராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது.

— கலையுலகன்.

“மனிதனுடைய அகந்தை அவனைத் தாழ்த்தும்,
மனத் தாழ்மையுள்ளவனோ மகிமை அடைவான்”

— (பழமொழி ஆகமம் - 29 : 23)

உண்மைகள்

பலமுறை சொல்லிப்
பொய்களை இங்கு
மெய்களாய் மாற்றும் நிலை
உள்ளத்தின் உணர்வுக்கும்,
உதட்டின் சொல்லுக்கும்
தொடர்பே இல்லா கலை!
உள்ளம், உணர்வு,
சிந்தனை, சொல், செயலுமாய்
எல்லாம்
ஒன்றாய் இருப்பதுதான்
நியாயம்
நல்ல நியாயங்கள்தானே
தரும உலகின்
உண்மைகளும் ஆகும்.

ஆனாலும், இன்று நியாயங்கள் எங்கே?
வேதனையாய் எண்ணிப் பார்க்கையிலே
மனம் பாடாய்ப் படுகிறது!

சத்தியங்கள் எங்கே
ஆள்வது இங்கு
அவனவன் இஷ்டங்களன்றே;
தன் மனங் கொண்ட
கறையது காட்டும்
வீண்பழிச் சொல்லும், செயலும்
மடையரின் உலகினிலே!
நின்றறுப்பது தெய்வம்
ஒருநாள் நல்ல
தீர்வினைத்தருமே;
இது சத்தியம் என்பதை
மறந்தவர் வாழ்வு
பொடியாய்ப் போகும்ன்றே!
சத்தியமே இங்கு இல்லையென்றால்
உண்மைக்கு ஏது இடம்?
நித்தியம் நின்று நிலைக்கின்ற
உண்மைகள் தானே ஐயா
சத்தியங்கள் ஆகின்றன!

இதையே அந்த
அதிகார பீடத்திடம்
உரத்துச் சொல்லுங்கள்
மனிதத்துவம் அங்கே
கொஞ்சமாவது இருந்தால்
நெல் வேண்டாம், கொஞ்சம்
புல்லாவது முளைக்கட்டும்!

— ஆனந்தா
A. G. இராஜேந்திரம்

அறிவித்தல்

திருமலை - மட்டுநகர் இளைஞர்
ஆணைக்குழுவினரால் 1985 இளைஞர்
ஆண்டை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட
பாடசாலைகளுக்கான கட்டுரைப்
போட்டியிலும், பொதுவாக நடத்தப்
பட்ட கவிதைப் போட்டியில் முதல்
மூன்று இடங்களைப் பெற்றவர்களைப்
பற்றி அவர்களது பாடசாலைகளுக்கும்
தனியாகவும் அறிவிக்கப்படும். பரிசில்
கள் காலகிரமத்தில் அனுப்பிவைக்கப்
படும்.

— அமைப்புக்குழு

கேளடா தம்பி கொஞ்சம்!

ஒற்றுமை எம்மில் இல்லையடா - தம்பி
ஒழிந்தே செல்கிறோம் நாமடா!
பிரிவுகள் எம்மில் கூடியிருந்தால் - தம்பி
பிணக்குகள் எப்போ தீர்வதடா!
கூடியே நீயும் வாழடா - தம்பி
குன்றத்தில் உயர்வாய் கேளடா!

தேனீக்கள் ஒற்றுமை பாரடா - தம்பியவை
தேடியே தந்திடும் தேனடா!
கூடியே நாமும் பணிபுரிந்தால் - தம்பி
தேடியே வந்திடும் நல் வாழ்க்கையடா!
வாடியே நீயும் பிரிந்துநின்றால் - தம்பி
வாழ்வுதான் எமக்கு இல்லையடா!

சோதனை வேதனை எதிர்வரினும் - தம்பி
ஒற்றுமைப் பக்கம் வெற்றியடா!
இலட்சிய வழியில் ஒன்றிணைந்தால் - தம்பி
இலக்கை அடைவது நிச்சயமே!
உன்பெயர் வாழ வாழாது - தம்பி
நம்பெயர் வாழ வாழ்ந்திடு!

— எஸ். ஜீவநாயகம்
களுவாஞ்சிக்குடி

நெரிந்த நாணல்கள்!

கூ..... ஊ.....

கூ..... ஊ.....

எங்கோ தொலைவிலிருந்து ஒரு குயில் குரல் கொடுத்துக் கூவுகிறது. கூடவே ஒரு ஊர்க் குருவியும் தாளம் போடுகிறது. இவற்றையெல்லாம் மேவி ஒரு ஆட்காட்டி திடீரென அவலக் குரலெழுப்பி ஓய்கிறது. ஒரே காலை மீண்டும் வந்துவிட்டது.

காலை, மாலை... இடையே வீணாகிக் கொண்டிருக்கும் காலம்...

அசதிப் பிடியிலிருந்து உதறித்தள்ளிவிட்டு எழுகின்றேன். சூரியனின் ஒளிக் கீற்றுகள் மொத்தமான கம்பிக் கதவினுடாக இலேசாகப் பரவியிருக்கின்றன.

ஜன்னலினூடாக எனது பார்வை ஊடறுத்துச் சென்று தொலைவில் நின்ற கித்துள் மரத்தில் போய் விழுகிறது. காற்றில் கித்துள் மரம் பேயாட்டம் போடுகிறது. காற்று நிற்க ஆட்டம் நிற்கும்.

எல்லாமே உந்தல்கள் தான்!

மறு கூடுகளில் புதிதாக வந்த கைதிகளின் கதையொலி எழுகிறது. எங்கிருந்து வந்தவர்களோ...? யார், யாரோ...? பாவங்கள்! நேற்று இரவில் வந்தவர்கள் சாப்பாட்டுக்குப் பின் கூடுகளில் விடப்பட்டார்கள். எதற்கும் அவர்களுடன் கதைக்கமுடியுமானால்.....

மெல்ல எழுந்து குளியலறைக்குப் போவது போல் சென்று வாய், முகத்தை அலம்பிக்கொண்டு மெதுவாக வருகையில்....

“கிறிஸ்ரி!”

சத்தம் ஓரக் கூட்டினுள் லிருந்து வருகிறது. நன்கு பழகிய குரல். காந்தம் போல் இழுக்கவே அங்குள்ள சட்ட திட்டங்களை மறந்து பட்டுடென்று தவிப்புடன் பார்வையைச் செலுத்துகிறேன், நன்கு வளர்ந்த தாடியினூடாக, வெண்முத்துப் பற்கள் சில பளிச்சிடுகின்றன இந்த ஒரு கணமும் நீடிக்கவில்லை.

‘ஆருபாத்து சிரிச்ச....?’ கர்ச்சனையொன்று! நானும் மௌனமாகி நடக்கலானேன்; சிரிப்புக்கு அழகை கிடைத்திருக்கவேண்டும். எங்கள் அறையில்போய் அமர்ந்த நான் தலைமுடியையும், தாடிமயிரையும் சிறிய சீப்பினால் வார்ந்து கொண்டேன். தலையில் வண்டுருவதுபோல் சிலிர்ப்பு... சீப்பி

முறையூரிளவல்

னால் இழுக்கும்போது ஒரு இன்பம். என்னுடைய முகச்சாயலை நான் மறந்தே ஒன்பது மாதமிருக்கும். மற்றவர்களின் முகத்தைப் பார்த்தே என் முகத்தை கற்பனை பண்ணப் பழகிவிட்டேன். முகத்தைப் பார்க்கின்ற அக்கறையெல்லாம் இப்போதில்லை; இதயங்களைக் கண்டுகொள்ளும் ஆவல் ஒன்றுதான். முகங்கள் நம்மை ஏமாற்றியது போதும். பொய்மைத் தோற்றங்கள்!

அலுப்பும் அசதியுமாகத் தூணில் சாய்ந்து கொள்கிறேன். சார்ஜன்ட் ஜோசப் வருகிறார்.

‘கோமத கிறிஸ்ரி?’ வழமையான கேள்வி.

‘இன்னவா சார்ஜன்’ புளித்துப்போன பதில்!

‘கண்டநெத்த?’ தொடரும் வினா.

‘தவமநே’ சுருக்கப் பதில்.

விட்டபாடில்லே. “நேத்தைக்கு ராவு ஓங்கட யாளுவா மிச்சங் வந்த தானே”!

வாய் திறவாமல் சிரித்துக் கொள்ளுகிறேன். நேற்று வந்தவர்களுக்கு இவர்தான் சாப்பாடு கொடுத்து கூண்டுக்குள் விட்டிருக்கவேண்டும். அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர். ஜோசப் பெயர். யேசுவின் பெயர் போதாதென்று அவர் தந்தையின் பெயரையே சூடிக் கொண்டுவிட்டார். பாவம்... பெயரளவுக் கிறிஸ்தவர்.

மாலை நேரம். கூடுகளிலிருந்து புதியவர்கள் வெளியெடுக்கப்படுகிறார்கள். அந்தக் குரலுக்குரிய தாடிச் சிரிப்பாளனைக் காணும் ஆவல் புத்துயிர் பிறக்கிறது எனக்குள். எனது கூட்டைத் தாண்டித்தான் செல்லவேண்டும்.

முப்பது, முப்பத்தொன்று, முப்பத்திரண்டு எண்ணிக் கொண்டே இருக்கிறேன். உருவங்கள் நகர்கின்றன. அதோ... அந்த நீலச்சட்டை, தாடி, சிரிப்பு.... ‘கிறிஸ்ரி...’

நான் துடிப்புடன் மூளையின் விளிம்புகளைச் சுண்டிவிட்டு ஞாபகப்படுத்தப் பார்க்கிறேன்.

நான்கு விழிகளின் பார்வை சங்கமமாகின்றன. ஓராயிரம் நாவல்கள் உருவாகின்றன.

‘கோவிந்த்...’ சற்று இரைந்தே கூறிச் சிரிக்கின்றேன்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

சாத்தானின் கூப்பாடுகள்!

உயிர்ப்பு எனும் ஊரை நோக்கி தவக்காலம் என்னும் சாலையிலே திருச்சபை நடந்து கொண்டிருக்கும் காலமிது.

தவம் என்பது ஓர் ஆயத்தம், அர்ப்பணிப்பு, மனமாற்றம், போராட்டம் என்று பல்வேறு பொருள்களை உணர்த்தும்.

பழங்காலத்தில் முனிவர்கள் தவமியற்றியபோது தேவமாதர்களை அனுப்பி தவத்தைக் குழப்ப முயல்வார்களாம் தீயவர்கள்.

தவத்தால் முனிவர்கள் அரும்பெரும் சக்திகள் பெற்று விடுவார்களே என்ற பொருமையும், அச்சமுமே இதற்குக் காரணம்.

இந்த அழகிகளின் ஆட்டத்தால் விசுவாமித்திரர் குழம்பியிருக்கிறார். சிவபிரானது தவத்தை மன்மதன் குழப்ப முயன்று - மலரன்பு தோற்று மன்மதன் எரிந்திருக்கிறான். இவை எல்லாம் புராணக் கதைகள்.

யேசுவும் வனாந்தரத்தில் தவமியற்றி முடிந்தபோது சாத்தான் சோதித்தான்.

தவக்காலத்தை நினைவூட்டும் பழைய ஏற்பாட்டுப் பாலை வன வாழ்விலும் எத்தனை சோதனைகள் இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு ஏற்பட்டன!

மொத்தத்தில் தவவாழ்வு ஒரு போராட்ட வாழ்வு. இன்னும் விரிவாகக் கூறப்போனால் இந்த உலகில் நல்ல மனிதனாக நீதியோடு, உண்மையோடு, இரக்கத்தோடு வாழ்வது ஒரு போராட்டம், ஒரு சவால்.

நன்மைக்கு எதிரான தீமையின் பாய்ச்சலுக்குக் காரணம் சாத்தான், தீயவன் என்று மதங்கள் கூறும் இவை நேரடியாகவே வந்து ஏமாற்றியதாக - சோதித்ததாக விவிலியத்தில் கூறப்படுகின்றன. ஆனால், இன்று நேரடியாக எந்தச் சாத்தானும் வந்து இடைமறிப்பதாகத் தெரியவில்லை. சில நாளேடுகளில் வரும் பேய்க்கதைகளை விட்டு விடுவோம். ஆனால், தீமையின் அச்சுறுத்தல்களுக்கும், நன்மையின் அவலங்களுக்கும் இன்றும் குறைவில்லை. நாளும் பொழுதும் இது பெரிதாக வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

அன்று நேரடியாக வந்து சோதித்த சாத்தான் இன்றைய நவீன உலகில், நவீன வடிவங்களில் வந்துவிட்டது போல் தெரிகின்றது. எதற்கும் அந்த சாத்தானே பேசுகிறது.

ஹஹ் ஹஹ் ஹா.....

ஏ! மனிதர்களே! என்னைக் கண்டு அஞ்சாதீர்கள். நான் உங்கள் நண்பன். உங்கள் நலத்திலே அக்கறை உள்ளவன். ஏவாளுக்குப் பழம் கொடுத்துப் பகுத்தறிவுக் கண்ணைத் திறந்துவிட்டவன் யார் தெரியுமா? அது நான்தான். அந்த மாபெரும் செயல் ஒன்றுக்காகவே நீங்கள் எனக்குக் கோயில் கட்டியிருக்கவேண்டும்.

மலர்வீர்தன்.

மும். ஆனால், கட்டவில்லை. பரவாயில்லை. ஆனாலும் என்மீது உங்களுக்கு மிகவும் விருப்பமென்று எனக்குத் தெரியும்.

எனது பெயரால் வரும் 'டி.ரகுலா' படங்களைப் பார்ப்பதற்கு நீங்கள் ஓடும் ஓட்டத்

காலங் கடந்தபோது.....

ஜெர்மனியின் நாசிக்கட்சியினர்

- கம்யூனிஸ்ட்களைத் தாக்கினார்கள் நானே கம்யூனிஸ்ட் அல்ல. எனவே செயலற்று இருந்து விட்டேன்.
- யூதர்களைத் தாக்கினார்கள். நானே யூதனல்ல. பேசாமல் இருந்துவிட்டேன்.
- தொழிற்கட்சியினரைத் தாக்கினார்கள். இவர்களுக்கும் எனக்கும் தொடர்பில்லையாதலால் வாளாவிருந்துவிட்டேன்.
- கத்தோலிக்கரைத் தாக்கினார்கள். நானே புரோட்டஸ்ட்டான்ட். எனவே வாயைத் திறக்கவில்லை.
- இறுதியில் என்மேல் பாய்ந்தார்கள், அப்போதோ என்னைப் பாதுகாக்க எவருமில்லை.

— மார்ட்டின் நிமோல்லர்.

தைக் கண்டே நான் புரிந்து கொண்டேன். சந்தேகமில்லாமல் நீங்கள் என்னுடைய நண்பர்கள் தான்.

நண்பன் என்றால் நண்பர்க்கு நன்மை செய்யவேண்டும் அல்லவா? நீங்கள் என்னுடைய நண்பர்கள். ஆகவே உங்கள் வாழ்வை வளம்படுத்த சில ஆலோசனைகளைச் சொல்லப்போகிறேன்.

இந்த உலகிலே பெரும்பாலானவர்கள் ஏழ்மையிலே வாடிக்கொண்டிருக்க சிலர்மட்டும் பணத்திலே புரண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அநியாயமல்லவா? சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்தில் வாழலாமா? இல்லை. கூடாது, கூடவே கூடாது.

ஆகவே, நான் கூறுகிறேன். நேர்மையாக வாழ நினைக்கா

தீர்கள். உண்மையாய் உழைத்து உயர்ந்தவன் இந்த உலகத்தில் யாருமில்லை.

ஒவ்வொரு பணக்காரனுக்கும் பின்னால் ஒரு பயங்கரக்கதையிருக்கும். யேசு கூடச் சொன்னாரே 'பணக்காரரே! உங்களுக்கு ஐயோ கேடு' என்று. ஏமாற்றுகிறவன், கள்ளச்சந்தைக்காரன், பொய்பித்தலாட்டம் பண்ணுகிறவன்

தனிப்பட்டோரின் உரிமை மீறுதல், பிறரின் உணர்ச்சிகளைப் பொருட்படுத்தாமலிருத்தல் போன்றவை வன்முறையின் கிளை நதிகளாகும். வன்முறை கொடிய ஆயுதங்களுடன் உறவாடச்செய்யும். எங்கு அன்பு, இரக்கம் தவிர்க்கப்படுகின்றதோ, அங்கு வன்முறையை விளைப்படுத்துவது நீதியாகும்.

— ஹெராக்கிளிடசின்.

தான் இந்த உலகத்தில் வளமாக வாழமுடியும்:

முன்பெல்லாம் நான் நேரடியாகவே உலகத்துக்கு வந்து உங்களுக்கு உதவிகள் புரிந்தேன். இப்போது அப்படியெல்லாம் வரத்தேவையில்லை. இது 'கம்பியூட்டர்' யுகமல்லவா? நான் இருக்குமிடத்திலேயே இருந்துகொண்டு என் பணிகளைச் செய்ய இந்த உலகத்தில் இப்போதெல்லாம் வசதிகள் ஏராளம்! ஏராளம்! எப்படி என்பீர்கள் இல்லையா? சொல்லுகிறேன்.

வீட்டுக்கொரு வீடியோ திரை அரங்கு. அங்கு கவர்ச்சியான 'அடல்ஸ் ஒன்லி' படங்கள். கவலையை மறக்க அழகமான போத்தல் கடைகள், மாத்திரைகள், படித்து அறிவை விருத்திசெய்ய சினிமா சஞ்சிகைகள், ஆபாச புத்தகங்கள்.

இவையெல்லாம் தாராளமாகவே இருப்பதால் என்வேலையைக் களைப்பில்லாமலே செய்யமுடிகிறது. நீங்களும் நன்றாக ஒத்துழைப்புக்கொடுக்கிறீர்கள். அதற்காக முதலில் நான் உங்களுக்கு நன்றி சொல்லவேண்டும்.

இன்னொன்றைக் கூற மறந்துவிட்டேன்.

சுதந்திர நாட்டில் பெரும் பணக் காரரோடு ஏழையும் அதிகாரத்தை, சுதந்திரத்தை ஒரு சேர அனுபவிக்க வேண்டும். செல்வந்தர்கள் தர்மாக முன்வந்து ஏழை எளியவர்களுடன் தம் உடமைகளைப் பங்கிட்டுக்கொள்ள வில்லையென்றால் ஒரு பயங்கரமான இரத்தப் புரட்சிக்கு ஒருநாள் தயாராகியே தீரவேண்டும்.

— மகாத்மா காந்தி.

அமோகமாக வாழ் வீர்கள் அதன்பின்பாவது எனக்குக் கோயில் கட்டி, மணி அடித்து பூசை வையுங்கள். நான் வருகிறேன்.

ஹஹ் ஹஹ் ஹா.....

★ ★ ★

சாத்தான் உரைத்த 'சத்திய' வார்த்தைகளைப் படித்திருப்பீர்கள்! இச்சாத்தானை நீங்கள் கண்ணால் காணாவிட்டாலும், நம்மைச் சூழ வாழும் சில மனிதர்களை—தலைவர்களை, சூழல்களை உங்களுக்கு நிச்சயம் நினைவூட்டியிருக்கும். இவைகளை இனங்கண்டு எதிர்த்துப் போராடுவதும் ஒரு தவந்தான். இன்றைய உலகுக்கு மிகவும் வேண்டிய அவசியமான தவம்.

தவறான — போலியான மதிப்பீடுகளை விதைத்தே சிலர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்காலச் சமூகத்துக்குக் கல்லறை கட்டி அதன்மேல் தாம் வாழ மாடிவீடு கட்டுவோர் உலகில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றனர்! இவைகளை இனங்கண்டு சமூக விழிப்புணர்வோடு வாழ்வது அரும்பெருந்தவம். கிறீஸ்து வாழ்ந்துகாட்டிய தவம். இன்று நாமனைவரும் புரியவேண்டிய தவம்.

(தவக்காலத்தை ஓடடி ஒலியரப்பான வாடுலை நிகழ்ச்சியின் திருத்திய வடிவம்)

இது சமாதான ஆண்டல்லவா? என்னுடைய 'அட்வைஸ்' இதுதான்.

சமாதானம் உங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் தாராளமாகச் சண்டை பிடியுங்கள். ஒருவரை ஒருவர் அடியுங்கள். கொல்லுங்கள். யாராவது செத்தால்தான் சமாதானம் வரும்.

நான் கூறும் இந்த உண்மைகளை வல்லரசு நாடுகள் மிக நன்றாகவே புரிந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதனால்தான் சமாதானத்தை வளர்க்க — உலகின் அமைதியைக் காப்பாற்ற துப்பாக்கிமுதல் அணுகுண்டுவரை வகைவகையான நவீன ஆயுதங்களை செய்து குவிக்கின்றன. நட்சத்திரப் போர் திட்டத்திலும் காலடி வைத்துள்ளன.

இந்த உண்மையை வல்லரசு நாடுகள் மட்டுமே புரிந்தால் போதாது. உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

யேசு என்று ஒருவர் இருக்கிறாரே! அவர் ஏதாவது பயித்தியக்காரத்தனமாக உளறிக் கொண்டிருப்பார். தவம், நீதி, உண்மை, அன்பு, மன்னிப்பு,

விண்ணரசு, நரகம் அது இது வென்று ஊசிப்போன பல காரங்களாகக் கொடுப்பார். அதையெல்லாம் கண்டுகொள்ளாதீர்கள். அவர் பத்தாம் பசவி. பழங்காலத்து மனிதர். அவர் பேச்சை நம்பினால் நீங்களும் சிலுவை சுமப்பீர்கள். இல்லையில்லை கஷ்டப்படுவீர்கள். கடன்காரனாவீர்கள். கோர்ட்டுக்குப் போவீர்கள். 'காம்பில்' சித்திரவதைப்படுவீர்கள். 'மெஷின்கண்ணால்' சுடப்பட்டு வம்பாகச் சாவீர்கள். ஆகவே, அந்த யேசுவை நம்பவே நம்பாதீங்க!

செத்தபின் உயிர்ப்பு உண்டு என்று ஏதேதோ கூறுவாங்க. அதெல்லாம் டீப்பு. அதுவும் செத்தபின்தானே! நாம் இன்றைக்கு வாழவேண்டுமே!

நான் கூறியவற்றை கேட்டு அதன்படி வாழ்ந்தால்

பாவத்திலிருந்து நீ விடுபட்டிருக்கும் நிலையில் உன் இதயத்திலிருக்கும் அமைதிக்கு இந்த உலகம் முழுவதும் ஈடாகாது — சுவைத்துப்பார்.

இயேசு பூராணத்தில் னிய தமிழலக்கிய ன்யம்.

--- தொடர்ச்சி ---

(வ-ல்) பச்சிளம் பாலகர் கண்முடி யுறங்
கும்போது அவர்களுடைய முகத்திலே சிணுக்
கமும், சிரிப்பும் ஏற்படுவதுண்டு. இதனைச்
சாதாரணமாக நரி வெருட்டுதல் என்று கூறு
வார்கள். மரியின் கனியாகிய தேவகுமாரனின்
திருவதனமும் இதற்குப் புறம்பானதல்ல. ஆனால்
இந்தச் சிரிப்புக்குக் கவிஞர் கற்பிக்கும் காரணம்
கிறிஸ்தவ தத்துவமாக இருப்பதைக் காணுங்
கள்.

5

பவவினை யகற்றப் பாரில்
பருவுட லெடுத்தேன் வீணே
நவவினை புரியேற் சாத்தான்
நடந்தக லெனவே வானின்
தவவினை நகையே சிந்தத்
தரளமா மதரம் பூத்து
சிவவினை செகத்துட் கூட்டும்
சிறுமலர் சிரித்த தாங்கே.

சாத்தானே! உனது விந்தைகள் மிக பாவ
விந்தையை இங்கே காட்டாதே! உனது செய
லின் கனியாகிய பாவத்தை அகற்றவே இந்த
திரேகங்கொண்டு இந்த உலகத்தில் பிறந்துள்
ளேன். ஆதலால் நடை கொண்டகல்க என்பது
போல வானத்துக் கொடையாக அவதரித்து
இறைவனுடைய அன்பை பரப்பவிருக்கும்
அழகிய சிறிய புஸ்பமாகிய இயேசு தனது
பால்சிற்துவதால் முத்துப்போன்ற வெண்மை
யுடைய அதரங்களைத் திறந்து சிரித்தார். சிவ
வினை அன்பு வடிவாகிய கடவுளின் செயல்.
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி. தென்
னாடாகிய சிவனே போற்றி என்பதாலும்
அன்பே சிவம் என்பதாலும் சிவவினை என்பது
இறைவனின் அன்பின் செயல் எனக் கருதுக.

அழகான ஒரு ஓவியத்தை அடுத்த பாடல்
கள் நம் முன்னால் சித்தரிக்கின்றன. இது ஒரு
இரவின் படம். அதுவும் குளிக்கால் இரவு.
சற்று மங்கலான மஞ்சள்மிக்க கறுப்பு வர்ணப்
பின்னணியுடன் கூடிய காட்சி. முன்னால் ஒரு
சிறு வெளிப்பு. அதற்குள் ஓரிளம் பெண் பார்

திருமதி ப. செல்வராஜகோபால்
(கனடா - தொர்ன்ரோ)

பில் தன் மகவை அணைத்தவாறு குழந்தையை
உற்றுக் குனிந்து பார்த்தவாறே அமர்ந்திருக்
கிறாள். வெளியில் உள்ள குளிரின் கொடுமை
ஆங்குட் புகுந்து ஆட்சி செலுத்துகிறது. கூரை
யிலும், தரையிலும் படர்ந்துள்ள வெண்பனி
யின் ஒளிப் பிரதிபலிப்பு அவர்களிருவரும்
அழகிய விம்பங்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. அவ
ளின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர்த் துளிகள்
நல்ல கவிதையின் அசை சீர்களைப்போல
இணைந்து சொட்டுகின்றன. முகத்தில் கவலை
கரைந்து மகிழ்ச்சி நிலவுகிறது.

6

பனிக்குளிர் தடுக்குங் கந்தை
பவிசிட பனிபோற் பாவம்
இனிக்கெடு மெனவே பாத
மிடித்துதைத் தடித்துப் பாலன்
தனிக்கரு வுயிர்த்தாள் நெஞ்சில்
தடைசெயும் வலியைத் தரங்க
கனித்திட வருட அன்னூள்
கவல்பனி கரைந்த தன்றே.

7

தொலைந்திடு மணியைக் கண்ட
துயர்கெடு மனத்த ளாகச்
சிலைத்திடு மகவை மேரி
சிரங்கரந் தனத்துட் சேர்த்து
கலைந்திடு தனிமை யோடக்
கவினைக் கண்ணீர் பாடி
அலைந்திடு அழகம் நீவி
அரவனைத் தழுக்கிக் காக்கும்.

'பாவிக்கு' என்று சொல்லி கடவு

ளால் எழுதப்படும் கடிதங்களைப் பெற

பல பாவிக்கள் முன்வருவதில்லை.

தனிக்கரு உயிர்த்தால் தனிமையோட
என்பதால் யோசேப்பு பிரசவவேளையில் உதவ
முடியாதவனாக வாயிலில் கவன்று இருப்பதை
யும், மேரி எவர் உதவியின்றி தட்டத் தனி
யளாய் இருப்பதையும் காண்கிறோம். இந்தத்
தனிமையால் ஏற்படும் மனப்பிணிக்கு இயேசு
வின் பாதங்களால் கிடைக்கும் உதைகள்
ஒத்தடமிடுகின்றன. அதேவேளை வெளியில்
படிந்துள்ள பனி அகல்வதுபோல பாவத்தை
எற்றியெறியும் உதையாகவும் அது அமைக்
கின்றது. இயேசு எனும் குழந்தையின் இயக்
கத்தால் அவளுடைய கவலையும் கரைகின்றது.
இழந்த நவமணியைக் கண்டதுபோல அவள்
துன்பங்கெட சிவந்த சிற்பியால் செய்த சிலை
போற் கிடக்கும் தனது மகவை அவள் தலை
கைகள் - தனங்கள் எனும் அவயங்களுள்
இணைத்து நான் தனியேன் அல்லள் எனுந்
துணிவோடு கண்ணீராகிய கவியைச் சிந்தி
கலை அலைபோல் அமைந்த தலைமயிரை விரல்
களால் தடவி மகிழ்ச்சிப் பெருக்கல் அணைத்து
தன்னோடு இறுக்கிக் குளிர் தாக்காதவாறு
காக்கின்ற ஒரு அன்னையின் உருவத்தை இந்த
இரண்டு கவிகளிலும் சித்திரமாகக் காண்
கிறோம். (எ-ம்)

மரிமக நவமுத் தேவன்
மறுவுருச் சுதனே யென்னச்
சரிநிசிக் குருகு கூவுஞ்
சலனமுஞ் சரீரத் தூனம்
சொரிதரு துயரும் சோகஞ்
சொல்லொண விருளும் நீங்க
பரிதியாந் துறவி வெள்ளிப்
பற்களால் சிரித்தான் பாரில்

(வ-ல்) இரவின் மதியம் நடுநிசி என்பர்.
அப்போது முதலாஞ் சாமக் கோழி கூவுகிறது.
இப்பாலன் மரியாளின் மகவு அல்ல பரம
பிதாவின் முத்துவமான திரித்துவத்தில் ஒன்
றான குமார வருவே என்று. (கோ கரக் கோ
-கோதையின் கரத்தில் வந்துதித்துள்ள மன்
னாதி மன்னன்) கூவுகிறது. இதனால் ஏற்படு
கின்ற மனப்பிறழ்வும் தனது பிரசவத்தால்
சிந்திய உளளிர் கழிவால் ஏற்பட்ட உடற்
சோர்வும் இவற்றிற்கு மேலாக அச்சத்தை
ஊட்டும் இருளும் நீங்கப் பொழுது புலர்கிறது.
அதுவும் இரவு முழுதும் நிட்டையிலிருந்து
துறவியான பகலவன் தனது வெள்ளிப் பற்
களைக் கர்ட்டிச் சிரிப்பதால் அந்தப்பொழுது
புலர்கின்றதாம்.

இனி, அந்தப் பாலகனின் பசுமை அழகு
எத்தகையது எனப் பார்ப்போம்; மகிழ்ச்சி
யாற் செய்த முகம், பற்றின்மையால் வடித்த
மனம், நன்மைகளையே பேசுதற்குப் படைத்த
இதழ்கள். அயலாரை உன்போல நட்புச் செய்
யென்று நட்பிலக்கணம் நவிலும் இரக்கத்தா
லான கண்கள், வரத்தினால் ஆக்கப்பட்ட சிறிய
கரங்கள். பாவத் தேவனாகிய சாத்தானை
வெல்லும் வீரத்தாலான புயங்கள். மனஸ்
தாப்பப்பட்டு மனந் திரும்புவோரின் பாவ அறிக்
கையைக் கேட்கும் மன்னிப்பாலான காதுகள்
இவர்கள் செய்வதறிந்திலார்!! எனும் துன்ப
வேளையிலும் மற்றவர்க்காகப் பரியும் பொறுமை
மிக்கதான புவியின் புற்களை ஒத்த கேச
மடர்ந்த சிரசு.

பாவினின் பக்குவமான மனத்தின் மணங்
களை முகந்தறியும் வல்லமையினால் வடித்த
முகக்குகள், வேதப் போருளாலான நெற்றி
அதை எவரும் புரியத்தக்கதாக ஒவும் நாவன்
மையின் பிரதி விம்பமான நாக்கு, பாவினை
நல்ல பாதையிலே நடத்தும் வழிகாட்டும் திற
னலாய பாதங்கள், கருணைமிகுந்த கடாட்சத்
தாலான மார்பு இவைகள் ஒன்று சேர பூப்
போல மலர்ந்து கிடக்கின்றார் இயேசு! இதனை

9

நகைமுகம் நசையில் உள்ளம்
நலமுரை யதரம் நட்பின்
வகைசொலு மிரக்கக் கண்கள்
வரந்தரு சிறுகை சாத்தான்
பகை வெலும் புயங்கள் பாவி
பதையுள மொலிக்கும் காது
சிகையது சிறுமை தாங்குஞ்
சிறுபுற் புவியே யாக

10

மனமணம் நுகரும் நாசி
மறைசொலும் நுதல்வான் வேதத்
தனமுரை விளம்பும் நாவு
தளர்பவ வினையோர் தம்மைக்
கனமுற நடத்தும் பாதம்
கவினுறு கருணை மிக்க
மனமுறை நெஞ்சந் தாங்கி
மலரெனப் பூத்தான் பாலன்.

மேற்கூறிய இரு கவிகளாலும் எடுத்துக்
காட்டுகிறார்.

(தொடரும்)

- 2 -

“சத்தை யிழந்த தமிழ்ச்சாதி பிழைக்க
பத்தாயிரம் கவிதை பாடாமல் போவேனா”

— காசி ஆனந்தன்

துப்பாக்கி வேட்டுச் சத்
தம் கேட்டு செல்லனும், பாக்கி
யமும் ஆனையாள் பார்த்துக்
கொண்டு நிற்கும் போதே
அங்கே வியர்க்க விருவிருக்க
ஆனந்தன் ஓட்டத்தில் வந்
தான்.

குசினிக்குள்ளிருந்த பாக்கி
யம் தேனீரைக் கலந்து கணவ
னிடம் கொடுத்த கையோடு
விசக்கென வெளியே வந்தாள்.

“டே ஆனந்தன், என்
னடா ஒருமாதிரியா ஓடிவாரு!
என்னடா நடந்தது!”

ஆனந்தன் பதில்சொல்ல
நேர மில்லாமல் மண்டப
மூலைக்குள் எதையோ அவசர
மாகத் தேடிக்கொண்டிருந்
தான்.

பாக்கியம் அவனை நெருங்
கிக் கேட்டாள்!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

“என்னடா தேடுறா!”

“இந்த மூலைக்குள்ள சாத்தி
வெச்ச வாளக் காணல்ல
ஆரெடுத்த!”

“ஏன்டா உனக்கு வாள்!”

“தேவைக்குத்தான்!
வாளெடுத்து ஒழிச்சாக்கள் மரி
யாதையாக் கொண்டு வந்து
தந்துபோடுங்க. இல்லாட்டி
எல்லாரையும்!...”

ஆனந்தன் இதைச் சொல்லி
முடிக்கவில்லை. செல்லன் விர
ரென அங்கே வந்து டேய்!
உனக் கென்ன துக்குடா
வாளும், பொல்லும்! உனக்கு
இப்ப என்ன நடந்ததெண்டு
எனக்கிட்டச் சொல்லு நான்
அதக் கவனிக்கிறன்!

“யாருக்கும் நான் எதை
யும் சொல்லமாட்டன் என்னப்
பாத்துக்கொள்ள எனக்குத்
தெரியும்! இப்ப எங்க அந்த
வான்! டியே சித்திரா எங்கடி
அந்தவாள்!”

ஆனந்தன் போட்ட சத்
தத்தைக் கேட்டு அப்போது
தான் தூக்கத்திலிருந்து விழித்
துக்கொண்ட சித்திராவும்,
ராணியும் வாரிச்சுருட்டி எழுந்
தோடிக்கொண்டு வெளியே
வந்தார்கள்:

“எங்கடி இந்த மூலைக்க
இருந்தவாள்!”

“எங்களுக்கு சத்தியமாய்
தெரியாண்ணாச்சி!”

“அப்ப அம்மாவா எடுத்த
தவ!”

அதுவும் தெரியா!”

“அம்மா, என்ற ஆத்திரம்
தணியிறதுக்கிடையில வாளக்
கொண்டு வந்து தரப்போறீங்
களா! இல்லையா?”

“இஞ்ச வாளமில்ல கத்தி
யுமில்ல!”

“நீங்க வாளத்தானே
ஒழிப்பீங்க! எங்கடி சித்திரா
அந்த அலவாங்கு!”

ஆனந்தன் கத்திக்கொண்டு
அலவாங்கை எடுக்க ஓடினான்.

அவ்வேளை பாக்கியம் குசினிக்
கூரைக்குள் சொருகி
வைத்திருந்த நெடிய இரும்பு
வானை உருவியெடுத்துக்
கொண்டு வந்து

“டேய் ஆனந்தன், இந்தா உன்ர சொத்து!” என்று முன்னால் நீட்டினான்.

அவன் ஆவலோடு ஓடி வந்தான்.

“இன்டைக்கு அவன் வீரகத்திற்கு படிப்பிக்கிறன் ஒரு பாடம்!” என்று பற்களை நற நறவென்று சுடித்தபடி வானை லபக்கென இழுத்தெடுத்தான்.

“ஆனந்தன் நீ வீரகத்திய வெட்டி விழுத்தாட்ட முதல் என்ன இவடத்திலே அரிஞ்சி குமுச்சிப்போட்டு போ!”

யாரும் எதிர் பார்த்திராத விதத்தில் பாக்கியம் ஆனந்தனுக்கு முன்னால் இரண்டு கைகளையும் விரித்துப் பிடித்தபடி நரசிங்க ரூபமெடுத்து நின்றான்.

சித்திராவும், ராணியும் அவனுடைய காலில் விழுந்து கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு அழத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

செல்லன் அப்படியே விறைத்தபடி முற்றத்தில் நின்றான்.

சிலநிமிட நேர மௌனத்தின் பின் ஆனந்தன்,

“இந்தச் சனியனுகளால ஒண்டும் செய்யேலாது!”

என்றபடி கையிலிருந்த வானை ஆத்திரத்தோடு நிலத்தில் குத்திவிட்டு மண்டபத்திற்குள் நடந்தான்!

அந்தளவில் பாக்கியம் மீண்டும் குசினிக்குள் சென்று

உன்ர கூத்தத் தொடங்குறத் துக்குத்தானு எழும்பின வுடனே குடிவெக்கையும் வராம வெளியால போனனி!”

ஆனந்தன் பாக்கியம் கொடுத்த தேநீர்க் கோப்பையை வாங்கிக் கொண்டு சொன்னான்.

“அம்மா, இவன் நம்மட சின்னவன உங்களுக்குத் தெரியும்தானே! அவனுக்கு இவன் வீரகத்தி துவக்க எடுத்துக் கொண்டுபோய் சத்த வெடி வெச்சி வெருட்டுக் காட்டுறான். நல்லவேளை நான் போயிருக்காட்டி அவன் அப்பாவிய அறம்புறமா அடிச்சிப் போட்டிருப்பான்!”

“ஆர் சின்னவனா...”

“ஓ உங்களுக்குத் தெரியாதா? இவர் நம்மட தம்பி ராசவார் மகன். நமக்கு ஒவ்வொரு நாளும் கறிக்கு மீன் கொண்டு தாறவன்!”

“அடே! மூக்க்ப்புடிச்சா வாய ஆவெண்டத் தெரியாத சின்னவன்! அவனுக்கு ஏன்டா இவன் வீரன்கத்தி சுடப்போனவன்! கம்பொண்ட முறிச்சாலே ஓடிருப்பானே!”

எல்லாம் பணத்திமிர் செய்யிறவேல! இவனுள்ள அட்டகாசங்கள் விட்டு வெச்சா நாளைக்கு ஒரு மனிசனும் இந்த ஊரில் வாழேலாமப்போகும்!

“என்னமனே நடந்தது?”

டன்’ பண்ணி வாறவன்! இத இன்டைக்கு சின்னவன் ஆக்களுக்க வெச்சிக் கேட்டுப்போட்டானாம்!”

“என்ன கேட்டவன்?”

“டேய்! மீன் புடிக்கிற ஆக்களெல்லாம் எழிய சாதி யெண்டு சொல்லுறா, நம்மட யேசுவாமிர கூட்டாளிமா ரெல்லாம் ஆரு! உனக்கு மண்டைக்க ஏதுமிருந்தா நீயே இப்படிக்கதைப்பியா!”

“கேக்கவேண்டிய கேள்வி தான்! பிறகு...!”

“பிறகென்ன இதில தொடங்கின வாக்குவாதம் அடிபிடியில வந்ததும் புள்ளுச்சுடப்போள வீரகத்தியார் சத்தவெடிவெச்சி எல்லோரையும் வெருட்டினார். நான் ஓடிப் போய் ஆளுக்கு ஒண்டு போட்டு துவக்கையும் பறிச்சி கடலுக்க எறிஞ்சிபோட்டுத் தான் ஓடிவந்தனான்!”

எல்லாவற்றையும் கேட்ட பாக்கியம் ஆதரவாக மகனைப் பார்த்துச் சொன்னான். ‘மனே ஆரும் சண்ட புடிச்சா நமக்கென்ன! நமக்கு வானும் வேணும், கத்தியும்வேணும்! வாள் எடுத்தவன் வாளாலேயே சாவானென்று யேசுவாமியும் சொல்லியிருக்கார். இனிமேப்பட்டு வீணசண்டைகளுக்குப் பொயித்திராத!’ வீரகத்தியாக்கள் பொல்லாத ஆக்கள்! நாளைக்கு ஏதுமெண்டாலும் வித்துச் செலவழிக்கிறதுக்கும் நம்மட கையில ஒண்டுமில்ல! நம்மட நிலம உனக்குத் தெரியும்தானே! ஏதோ புத்தியா நடந்துகொள்!”

பாக்கியம் சொன்ன சொல்லை ஆனந்தன் கேட்டதாகத் தெரியவில்லை.

விராந்தைக் கூறையை முறைக்கப் பார்த்தபடியே இருந்தான். அப்போது தெருவாசல் பக்கம் வீரகத்தியும் ஆட்களும் சத்தம்போடும் சத்தம் கேட்டதும் பாக்கியம் ஆனந்தனைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டான்.

(தொடரும்)

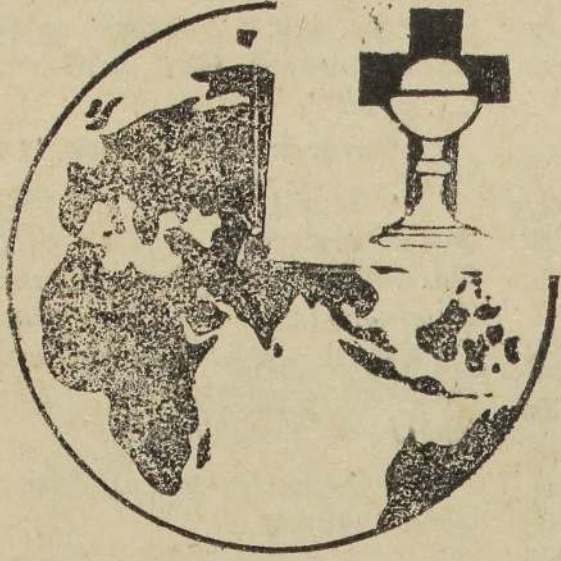

சித்திராவிற்கும், ராணிக்கும் தேநீரை ஊற்றிக் கொடுத்து விட்டு, ஆனந்தனுக்கும் ஒரு கோப்பையில் தேநீரைக் கலந்தெடுத்துக்கொண்டு அவன் பக்கம் போனான்.

“இந்தா தேத்தண்ணியைக்குடி! விடியக்காலத்தால

பாக்கியம் ஆதரவாகக் கேட்டான்:

“ஒண்டும் பெரிசா அவன் செய்யல்ல! இவன் வீரகத்தி தான் கடற்கரையில இருந்து மீன் பிடிக்கிறவங்களையெல்லாம் எழிய சாதிக்காராக்களாமெண்டு நெடுக்கக் கொண்

உலகமும் திருச்சபையும்

(ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்)

— D. சாமிநாதன்

திருச்சபையின் 2000 ஆண்டு வரலாற்றிலே திருச்சபை உலக சமுதாயம்மட்டில் அன்றும் இன்றும் கொண்டிருந்த எண்ணங்களிலும், கருத்துக்களிலும் பலவகையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதன்பலகை பொது நிலையினரின் பங்கிலும் பலவகையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஏன் இன்னும் ஆழ்ந்த பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வருகின்றன. திருச்சபையானது மனுக்குலத்தையே புதிய ஒரு சமுதாயமாக மாற்றியமைக்கும் பணிக்கு ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து விருலேயே அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

“இன்றைய உலகில் திருச்சபை” என்னும் சங்க ஏடு பற்றிய ஆய்வு 2ம் வத்திக்கான் சங்க மண்டபத்தில் ஆராயப்பட்டபோது “உலகம்” என்னும் வார்த்தை மிகவும் பிரச்சனைக்குரிய ஒரு வார்த்தையாக விளங்கியது. ஏனெனில் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தின் மத்தியிலே இவ்வார்த்தைக்குப் பலவகை அர்த்தம் அளிக்கப்பட்டு உள்ளதை நாம் அறிவோம். ஒருபுறம் “உலகம்” இறைவனின் படைப்பு என்ற ரீதியில் நல்லதாகவும் இறைவனுக்கே உரியதாகவும் கணிக்கப்படுகின்றது. மறுபுறத்திலோ உலகமானது இறைவன் அளிக்கும் ஒளியையும் அருள் வாழ்வையும் உதறித்தள்ளிவிடும் ஒன்றாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. இந்நிலையை புனித அருளப்பர் எழுதிய நற்செய்தி ஏட்டிலே நாம் நன்கு காண முடிகின்றது.

ஒருபுறம் “உலகம் நல்லது” :

அவர் வழியாகவே அனைத்தும் உண்டாயின
(அரு. 1:3)

அவர் வழியாகத்தான் உலகம் உண்டானது. (அரு. 1:10)

இறுதியில் வார்த்தை மனுவுருவாகி உலகத்துடனும் உலகப் படைப்புடனும் ஒன்றாகி உலகத்துக்கே விடுதலையைக் கொண்டு வந்தார். ஏனெனில் “தம் மகனில் விசுவாசம் கொள்ளும் எவரும் அழியாமல் முடிவில்லா வாழ்வைப் பெறும்பொருட்டு அந்த ஒரே பேரான மகனையே அளிக்கும் அளவுக்கு கடவுள் உலகின்மேல் அன்பு கூர்ந்தார்” (அரு. 3:16).

மறுபுறம் “உலகம்” கடவுளை ஏற்றுக் கொள்ளாத ஒன்று :

தமக்குரிய இடத்துக்கு வந்தார், அவருக்குரியவர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை;

“நான் என் தந்தையின் பெயரால் வந்துள்ளேன். நீங்களோ என்னை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை” (5:43).

உலகம் பாவம் குடிகொண்டுள்ள இடம் :

“இதோ கடவுளின் செம்மறி. இவரே உலகின் பாவங்களைப் போக்குபவர்” (1:30).

உலகம் பாவத்திலிருந்து மீட்பு, விடுதலை, பெறவேண்டியதாய் உள்ளது :

“கடவுள் தம் மகனை உலகிற்கு அனுப்பியது அதற்குத் தீர்ப்பு அளிக்கவன்று, அவர் வழியாக உலகம் மீட்புப் பெறவே” (அரு. 3:17). “நான் உலகிற்குத் தீர்ப்பிட வரவில்லை, உலகை மீட்கவே வந்தேன்” (அரு. 13:47).

இயேசு உலகிற்கு எதிர் :

“நீங்கள் இவ்வுலகைச் சார்ந்தவர்கள். நாளை இவ்வுலகைச் சார்ந்தவனல்லன்” (அரு. 8:23);

“இப்பொழுதே இவ்வுலகு தீர்ப்புக்குள் னாகியது. இப்பொழுதே இவ்வுலகின் தலைவன் புறம்பே தள்ளப்படுவான்” (அரு. 12:31);

“உலகம் அவரை (பரிசுத்த ஆவியை)க் காண்பதுமில்லை, அறிவதுமில்லை. நீங்களோ அவரை அறிவீர்கள்” (அரு. 14:17)

“இவ்வுலகின் தலைவன் வருகிறான். அவனுக்கோ என்மேல் அதிகாரமில்லை. அவர் எனக்குக் கட்டளையிட்டபடி நடக்கிறேன் என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் (அரு. 14:30, 31);

இவ்வாறு ஒருபுறம் உலகம் நல்லது என்றும் மறுபுறம் உலகம் கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதையும், இறைவனது எல்லையில்லா அன்பும், கருணையும் உலகினைச் சூழ்ந்துநின்று செயலாற்றுவதையும் நாம் காணமுடிகின்றது.

ஆதித் திருச்சபையிலே :

அன்று கிறிஸ்தவர்களின் தொகையோ வெகு சொற்பம். வேத கலாபனை நிறைந்த காலம். கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு இரகசிய இயக்கத்தைச் சார்ந்த தேசத்துரோகிகள் என்று கணிக்கப்பட்ட காலம். ஒருபுறம் கிறிஸ்தவர்கள் ஒளியின் மக்களாய்க் கணிக்கப்பட்டனர். கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வோர் இராயப்பர் கூறுவதுபோல், “இருளில் இருந்து கிறிஸ்துவின் வியத்தகு ஒளிக்கு அழைக்கப்பட்டவராவர்”. கிறிஸ்தவர்கள்மத்தியிலே அப்போது குருக்கள்-துறவிகள் ஒருபுறம் என்றும், பொது நிலையினர் மறுபுறம் என்றும் பாரிய வித்தியாசங்கள் எதுவும் பாராட்டப்பட்டதாகத் தென்படவில்லை. விசுவசிப்போருக்கும் விசுவசியாதோருக்கும் இடையிலேதான் பாரிய வித்தியாசம் இருந்தது. எந்த அளவிற்கென்றால் விசுவசியாதவர்களுக்கு அருளடையாளங்கள், விசுவாச சத்தியம் ஆகியவைபற்றிய போதனைகள் ஒன்றும் எடுத்துரைக்கப்படுவதேயில்லை. இவைகள் யாவும் இரகசிய அறிவுரைகள் (Disciplina Arcana) என்று மனந்திரும்புவோ

ரின் இறுதிக்கட்டம்வரை பிற்போடப்பட்டிருந்தன.

ஆனால் மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. உரோமைப் பேரரசன் கொன்ஸ்ரன்ரைன் மனந்திரும்பிக் கிறிஸ்தவனானான். அதுமட்டுமா, கிறிஸ்தவம் அவனது அரசின் உத்தியோகபூர்வமான மதமாகவும் பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. இதன் பலாபலனாகத் திருச்சபை தன் மறைந்து வாழ்ந்த நிலையை விட்டு சுதந்திரத்துடன் பகிரங்கமாக வாழக்கூடிய, செயலாற்றக்கூடிய ஒரு நிலையை அடைந்தது. இதுவரைகாலமும் தனது எதிரிகள் என்று கணித்துவந்த உலகம் உலக அரசு, அன்றுவாழ் பண்பாடுகள், கலாசாரங்கள்மட்டில், புதியதொரு மனப்பான்மையும் திருச்சபையின்மத்தியில் வளரத்தொடங்கியது. இவைகளைத் தனது வளர்ச்சிக்கு ஏதுவான சாதனங்களாகப் பயன்படுத்த முனைந்தது திருச்சபை. இதனால் கிறிஸ்தவர்கள் உலகில் பயமின்றி நடமாடவும், அமைதியுடன் வாழவும், வளரவும், வழிபடவும் முடிந்தது. உலகின் கண்ணோட்டத்திலே ஆயர்களும் குருக்களும் உயர்ந்த மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்கள் ஆனார்கள். திருச்சபை பொருளாதாரம் மிகுந்ததாயும், அரசியலிலும் அதிகம் செல்வாக்கு நிறைந்த ஒரு நிறுவனமாகவும் மாறியது. அரசர்களைக்கூட உருவாக்கும் ஒருவராய்ப் பாப்பரசர் திகழ்ந்தார் என்பது உண்மையாக இருந்த காலம் அது.

(தொடரும்)

பாவம் - ஒரு ஆலமரம். ஆலமரத்தை வெட்டினால் போதாது. பாவநாட்டங்கள் என்னும் விழுதுகளையும் துண்டிக்கவேண்டும்.

இறைவன் ஒரு அன்புக்கடல். அதில் நீந்தித் திணிக்கப் படைக்கப்பட்ட மீன்கள்தான் மனிதர்கள்.

மனித மனங்கள் கலங்குவது அணுகுண்டுகளால் அல்ல. அன்பற்ற இதயங்களால்தான்.

வெகுப்பை நல்லாக்கீங்கள்

நீங்கும்

நலாகுமழன் தாசன்

அங்கம் ஒன்பது

117. கொழும்பினில் வேந்தன் தானும்
கொடியவர் கையில் சிக்கி
அழிந்திட வில்லை! ஆனால்
அகதியாய் இருந்தானங்கே!
தொழுமிறையருளினாலே
தூயவன் பிழைத்தே நன்கு
பழுதிலா துள்ளா னென்றே!
பகரயார் "இவர்க்கு" உண்டு?
118. கலங்கிய வண்ணமிங்கே!
கரைந்துளம் வாடிவீட்டார்!
துலங்குமோர் பொழுது தோறும்!
சோகமாம் தீயில் வெந்தார்
வலையெனக் கவலை பின்னும்
மனமெனும் சிலந்தியாலே!
சிலையவள் ஜோதி யிங்கு
தினம் நிலை குலையவானுள்!
119. தந்தையார் பார்த்தார் மெல்ல
தாயிடம் "குசுகுசுத்தார்!"
சந்தமாய் இருந்த பிள்ளை!
தண்ணிலே! வாட்ட மென்ன?
வந்ததேர் பருவ நோயும்
வழமையே வயது மஃதே
சிந்தனை செய்தார்: தாயும்
சேர்ந்ததை ஆமோதித்தாள்.
120. முத்தயர் முன்னர் தானும்
முடிவெடுத் திருந்த வாறு
"சித்திரவேலர்" மைந்தன்
"சேந்தனை" ஜோதினிக்கு
எத்தனை லட்சமேனும்
ஈந்துமே மணமுடித்து!
வைத்திட எண்ணங் கொண்டு
வகையினைச் செய்யலானார்!

121. சேந்தனின் தந்தையான
சித்திரவேலர் கையை
ஏந்திட துணிந்தார் லட்சம்!
இரண்டொரு வீடும் காரும்
ஈந்திடில் எனது மைந்தன்
இணங்கிடச் செய்வேனென்றார்;
சாந்தமேயான பிள்ளை
தவறிடான் சொல்லை யென்றார்!
122. ஜோதியின் தந்தை வேலர்
சொன்னதைக் கேட்டு நன்று
சாதகம் குறிப்பு யாவும்
சரியெனில் நாட் குறிப்போம்!
சோதிடம் தம்மை நாளை
சொல்லி யான் அழைப்பேனென்றார்;
காதலால் தனது பிள்ளை
கலங்குதல் உணரா நின்றார்.
123. பொருத்தமோ பொருத்த மென்று
புளுகினார் சோதிடர் தான்
கருத்தொடு சொல்வதாயின்
காந்தமும் இரும்புமென்றார்!
சிரிப்புடன் "முத்தையாவும்"
"சித்திரவேலனாரும்"
திருமணம் ஆவணியில்
செய்திட ஒப்புக் கொண்டார்.
124. "பங்கயம்" மகளைக் கண்டு
பகர்ந்தனள் சேதி தன்னை!
தங்கமரம் குணத்தில் "சேந்தன்"
தரத்தினில் பட்டதாரி
எங்களின் அந்தஸ்திற்கு
ஏற்றவன் "பேங்கில்" வேலை
மங்கையே மகளே யுன்னை
மகிழ்வுடன் காப்பானென்றான்!
125. தாயவள் சொன்ன சேதி
தணலென செவியுட் பாய
நேயனும் வேந்தன் தன்னை
நினைத்தனள் நெஞ்சுக்குள்ளே
செய்யெனைக் கேளா வண்ணம்
செய்துள்ள முடிவு நன்றா?
தாயினைக் கேட்டாள் ஜோதி
தலையினை நிமிர்ந்து கொண்டாள்!
126. பெற்றவள் தன்னை நோக்கிப்
பிள்ளையும் கேள்வி கேட்க
உற்றுமே பார்த்த தாயும்
உண்மையை அறியவெண்ணி
கற்றபெண் மகளே நீயும்
காதலித்துள்ளா யாமோ?
சற்றுமே கலங்கா வண்ணம்
சாற்றுவாயென்று கேட்டாள்!

கு
ரு
ங்
கா
வி
ய
ம்

127. உண்மை தானம்மா யானும்
ஒருவரை விரும்பி யுள்ளேன்!
கண்ணை இமையைப் போல
காத்திடப் பொருத்தமான
வெண்மனம் கொண்ட ஏந்தல்
வேந்தனே என்று ஜோதி
தன்மனம் திறந்து சொன்னாள்
தாய் நிலை சூலைந்து போனாள்!
128. முத்தையர் மறைந்திருந்து
முழுவதும் கேட்டு வெந்து
“பொத்தடி வாயை! என்ன
புகன்றனை” என்று பாய்ந்து
தத்தையின் கன்னம் வீங்கத்
தானறை விட்டு மேலும்
கத்தினார் கரடி போல
“காதலாம் காதலென்று!
129. நாயினும் கீழாயிங்கு
நலிந்து போய்க் கிடக்கும் பிச்சைப்
பேயனைக் காதலித்து
பெருங்கதை சாற்றுகின்றாய்!
வாயினைத் திறந்து சொல்ல
வந்ததோ துணிவு னக்கு!
சாயென விட்டாலு மிச்
சங்கதி நடக்காதென்றார்!
130. சாந்தமேயான ஜோதி
தந்தையை நோக்கிச் சொன்னாள்!
வேந்தனை தவற யானும்
வேறொரு ஆணை நெஞ்சில்
ஏந்திட மாட்டேனப்பா
இறக்கினும் உறுதியிஃதே
“சேந்தனை” வேறு பெண்ணை
தேர்ந்திடச் சொல்லு மென்றாள்!
131. புத்திரி வார்த்தையாவும்
புண்ணிலே புளியாப் பொங்க
முத்தையர் முடிவாய்ச் சொன்னார்!
முடிப்பது “சேந்தனைத்” தான்
செத்தனன் கொழும்பில் வேந்தன்
சேதியை அறியாயோ நீ
பைத்தியம் மனதை நல்ல
பாதைக்கு திருப்பு என்றார்.
132. தந்தையின் வாயால் வேந்தன்
தானிறந்தனனே! என்க
சிந்தையை தணலில் போட்டு
சிதைத்திடும் நிலையில் வெந்தான்
மந்தைகள் போலே மக்கள்
மடிந்தனர் கொழும்பிலுண்மை
தந்தையின் வார்த்தை மெய்யோ
தலைவியோ கலங்கி நொந்தாள்! (தொடரும்)

வருந்துகிறோம்!

கடந்த இதழில் குறுங்காவியத்தின் 9ம் அங்கத்துக்குப் பதிலாக 10ம் அங்கம் பிரசுர
மானதற்கு வருந்துகிறோம். வரத்தவறிய அங்கம் இம்முறை வந்துவிட்டது. — (ஆ-ர்)

நூல் விமர்சனம்

திருச்சபை வரலாறு (Church History) என்பது மேனாடுகளிலே நன்கு வளர்ச்சியுற்ற ஒரு துறையாகும். ஆனால் இலங்கையில் அது இப்பொழுதுதான் அரும்பிக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்தவகையில் ஈழத்துப் பூராடனாரின் முயற்சியைத் “திருச்சபை வரலாற்று” ஆர்வலன் எனவும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

“சுமைதாங்கி” என்ற கிறிஸ்தவ திங்கள் ஏட்டில் அவர் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்த

மிசனரிமாரின் சமுதாய வளர்ச்சித் துதுப்பணி!

ஆக்கியோன் :
ஈழத்துப் பூராடனார்

கட்டுரைகளை “மிசனரிமாரின் சமுதாய வளர்ச்சித் துதுப்பணி” என மகுடமிட்டு நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். பதிப்பு: அன்னாரின் அருமை மனைவி திருமதி. பி. ப. செல்வராசகோபால். “காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன் காரியம் யாவிலும் கைகொடுத்து” பாரதியின் பாடல் நினைவுக்கு வருகின்றது! போட்டோஸ்டர் முறையினால் கனடாவில் இக் கட்டுரைகள் நூல் உருப்பெற்றிருக்கின்றன. தமிழன் எங்கிருந்தாலும் தன் மொழியைக் காப்பவன் என்ற நம்பிக்கையை இந்நூல் மேலும் வளர்த்துள்ளது.

ஈழத்துப் பூராடனார் தமது கருத்துக்களைப் பன்னிரண்டு தலையங்கங்களில் பகுத்து எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு கட்டுரையும் ஒவ்வொரு துறையில் மிசனரிமார் ஆற்றிய சேவையை மதிப்பீடு செய்கின்றது.

கல்வி, புவியியல், வரலாறு, சுகவியற்பணிகள், கணிதம், சமயம், உடற்பயிற்சிக் கல்வி, இலக்கணம், தமிழிலக்கியம், தமிழியல் ஆகிய துறைகளிலே மிசனரிமார் நம்நாட்டவர்க்கு முன்னோடிகளாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் இருந்தனர் என்பதனை ஆசிரியர் நிறுவிக்காட்டுகின்றார்.

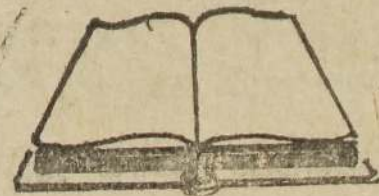
ஆசிரியர் மெதடிஸ்த திருச்சபையைச் சேர்ந்தவர். இயல்பாகவே அவருக்கு மிஷனரி இயக்கங்களின்மீது பரிவு ஏற்படுகின்றது. ஆனால் தமிழன்பிலும் அவருக்குத் தான் தாழ்ந்தவர் அல்லர் என்பதனைத் தமது எழுத்தினால் நிரூபித்து விடுகின்றார்.

“தமிழர்களுக்கு தமிழிலக்கணத்தினை மேனாட்டிலிருந்து சமயம் பரப்புவந்த மிசனரிமார் செய்தார்கள் என்பது, கொல்லர் தெருவில் ஊசிவிற்ப தொக்கும். ஏனெனில் கல்தோன்றி மண்தோன்றிய காலத்தில் முந்தோன்றி மூத்த குடியினரானவர் தமிழர்” — பக்கம் 77.

இத்தகைய தமிழன்பும் மதப்பற்றும் உள்ளவரிடத்திலிருந்தே காய்தல் உவத்தலற்ற ஆய்வைக் காணமுடியும்.

மிசனரிமார் சமயப்பிரசாரம் செய்ய வந்தாலும் மக்களின் எல்லாவகையான வளர்ச்சியிலும் ஆர்வங்கொண்டுழைத்தனர் என்பதனை அழகாகக் கூறுகின்றார்.

“முதலில் திருந்து; அதன்பின்னர்தான் உன்னலங்களைக் கவனிப்பேன்; உன் உரிமைகளைத்தருவேன்” என்ற முட்டாள்தனமான தாட்டாந்தங்களை விட்டு மானுட சமுதாயத்தை நம்பிக்கை அன்பினால் ஆட்கொண்டு அதன்மூலம் ஆத்தும ஆதாயத்தை அவர்கள்

அடையச்செய்யும் பணி இரட்சகரின்; இரட்சிப்பின் பாதையாகும்.

இந்த நூல் வெளிவந்தமைக்குத் தாம் “தமிழ்ப்பாட நூல்களின் வரலாறு” எனும் ஆய்வைச் செய்தபோது வெளிவந்த உண்மை

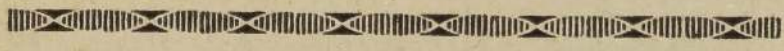
களே காரணம் என்று ஆசிரியர் கூறுகின்றார். கட்டுரைகளுக்குரிய தகவல்களை தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் திரட்டியிருக்கின்றார். கூடலூர் நடராசன் இந்தவகையில் தமக்கு உதவிபுரிந்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பண்டைய நூல்களிலிருந்து எடுத்தாளப்படும் மேற்கோள்கள் இந்நூலுக்கு மெருகூட்டுகின்றன. 1825ல் எழுதப்பட்ட பண்டள ராமசாமி நாயக்கரின் நூல், 1862ல் வெளிவந்த உவின்சிலோ அகராதி ஞானமீர்த வினாவிடை, வேதசார வினாவிடை என்பனவற்றை ஆசிரியர் மேற்கோள் காட்டும் பொழுது மெய்சிலிரிக்கின்றது. ஆசிரியரின் தளராத உழைப்பினைக்கண்டு பிரமிப்படைகின்றோம்.

ஆசிரியர் மெதடிஸ்த திருச்சபையுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்டவராய் இருத்

— எஸ். ஜெபனேசன்

(M. A, M. Phil, B. D)

தல்வேண்டும். 1912ம் ஆண்டு கிறிஸ்தவ மத உபதேசியார் என்னும் பரீட்சைக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த பாடத்திட்டத்திலிருந்து சில பகுதிகளையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். கிறிஸ்தவப் போதகர்மார் தம்மைச் சூழவுள்ள சமயங்களின் தத்துவங்களையும் நன்கு கற்றுத்தேறியவர்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று என்று பெருமையோடு குறிப்பிடுகின்றார். இன்று இலங்கையின் கிறிஸ்தவசபைக்கு ஈழத்துப் பூராடனார் போன்று, சொந்தக் கலாச்சாரத்தில் மூழ்கித் திளைத்த தொண்டர்களே தேவைப்படுகின்றனர். மலர்வேந்தன் ஆசிரியரைப்பற்றி எழுதிய கட்டுரை ஒன்றும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மலர்வேந்தன் தமிழ் அன்பு கொண்ட இந்தக் கிறிஸ்தவரைப்பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“மட்டக்களப்புச் சொல் நூல், மட்டக்களப்புச் சொல்வெட்டு, நீரார் நிகண்டு, மட்டக்களப்பு மக்களின் மகிழ்வுப் புதையல், மட்டக்களப்புச் சொல் அகராதி, மாவீரர் சாண்டோ சங்கரதாஸ் என்று கிழக்கிலங்கைக்குப் பெருமைசேர்க்கும் பல நூல்களை ஆக்கி அளித்துள்ளார். இந்த

அளவுக்கு மட்டக்களப்பின் இலக்கிய பாரம்பரியத்துக்கு வலுவூட்டியவர்கள் யாருமே நினைவுக்கு வரவில்லை”

கிறிஸ்தவ சமுதாயம் முழுவதுமே ஈழத்துப் பூராடனருக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தவேண்டியுள்ளது.

கட்டுரைகளில் அச்சுப்பிழைகள் காணப்படவில்லை. அவை ரீ. பாக்கியநாயகத்தின் ‘சுமைதாங்கி’ ஏட்டில் முதலில் வெளிவந்தமை இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

நூல்களில் குறைகள் இல்லாமலில்லை. இத்தகைய ஆராய்ச்சித்திறன் வாய்க்கப்பெற்ற ஆசிரியர், அடிக்குறிப்புக்களைத் தராமல்விட்டது ஏமாற்றமளிக்கின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டே மிசன்களின் காலம் (Age of the Missions) எனப்படுகின்றது. ஆசிரியர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைவிட இருபதாம் நூற்றாண்டிற்கே அதிக அழுத்தம் கொடுப்பதாகத் தெரிகின்றது. சில முக்கியமான தொண்டர்களின் பெயர்களையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடாது விட்டுவிட்டார். “சுகவியற்பணிகளின் முன்னோடிகள்” என்ற கட்டுரையில் கிறீன் பாதிரியாரின் (Dr. Samue Fiske Green) பெயரையே காணவில்லையே?

“தமிழ் இலக்கணத்துறையில் சமுதாய முன்னோடிகள்” என்ற கட்டுரையில் கால்டுவேல் பாதிரியாரை மறந்துவிடலாமா?

மேடக் (Murdoch) பாதிரியாரே தமிழ் நூற்பதிப்பில் முன்னின்று உழைத்தவர். H. R. ஹொய்சிங்டன் பாதிரியார், பெர்சீவல் பாதிரியார் ஆகியோர் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் பெரும்பணியாற்றியவர்கள். இவர்களையும் ஆசிரியர் குறிப்பிடவில்லை.

இத்தகைய குறைபாடுகள் ஒருசில இருந்த போதிலும் ஈழத்துப் பூராடனரின் “மிசனரி மாரின் சமுதாய வளர்ச்சித் தூதுப்பணி” என்ற நூல் தமிழ்மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என்பதனை மறுக்கமுடியாது.

ஆசிரியர் மேன்மேலும் “திருச்சபை வரலாறு” என்னும் ஆழ்கடலில் மூழ்கி அரிய முத்துக்கள் நமக்கு கொண்டுவரவேண்டும். ❀

வினிலியக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டி - 27

(புனித யாகப்பர் எழுதிய திருமுகம்)

1				2		த	
		3	4		ச		
		5		க			
6		க்					7
ண்		8				9	
10	11				12		ப்
	13		லா			14	
15	மு				16		

வரிச ரூபா 50/- , 25-

முடிவுத்திகதி

30 - 03 - 86

முழுப்பெயர் :

முகவரி:

இடமிருந்து வலம்

1. எலியாவின் வேண்டுகளால் இது பொழிந்தது.
2. நாவை அடக்கமுடியாதவன்.
3. இதுமட்டும் இருந்துவிட்டால் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவராக முடியாது.
5. மனித வாழ்க்கையும் இதனைப்போன்று உருளக்கூடியது.
6. பகட்டான உடை உடுத்துபவர்.
8. செல்வத்தோடு இணைந்து செல்வது.
9. பணக்காரரின் எதிர்ச்சரட்சியாய் அமையப்போவது.
10. நொடிப்பொழுதில் தோன்றி மறைவது.
12. இவள் ஒரு விலைமாது.
13. எனது அன்புக்குரியவன்.
14. துன்பத்தைத் தாங்குவதிலும் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் மாதிரியாக இருப்பவர்.

15: ஏழைகள் அணியும் கந்தை இவ்வாறு இருக்கும்.

16: பெண்ணுக்கு மறுபெயர்.

மேலிருந்து கீழ்

1. மனிதர்களுக்கும் இங்கு கடிவாளம் போட்டால் அடங்குவார்கள்.
4. கப்பலோட்டிக்கு அத்தியாவசியமானது.
6. ஒழுக்கத்தை இவ்வாறும் அழைக்கலாம்.
7. நாவுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றது.
11. சிரிப்பு அழகையாக மாறினால் குழப்பந்தான்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:-

ஆசிரியர்,

'தொண்டன்',

ஆயரகம்,

மட்டக்களப்பு.

விவிலிய குறுக்கெழுத்துப் போட்டி - 25
முடிவுகள்

இடமிருந்து வலம்

1. பலி
2. தாவீது
4. நீமாதின்கள் (நீதிமாண்கள்)
6. ஆசேர்
7. விண்மீ(ன்)
8. உரிமை
9. குரு
10. தலைமுறை
11. இல்
13. அர்கெலாவு

மேலிருந்து கீழ்

1. பணி
2. தாமார்
3. வாள்
5. கபிரியேல்
6. ஆண்
7. விடுதலை
9. குறை
11. இரவு
- 12: ஊமை

அமைதி ஏற்பட போரை நாடக் கூடாது. வன்முறைமூலம், கொலை, கற்பழிப்பு, அடி, கொள்ளை இவை தான் ஏற்படுகின்றன. மக்கள் போரிடுவது அமைதிக்காகவே. போரிடும்போது அமைதியை நாடுகிறார்கள். அமைதியைத் தேடும்போது போரை நாடுவதில்லை.

★

நான் ஒரு பாவி என்று உணர்வதே புனித வாழ்வின் முதல்படி. அதேசமயத்தில் நாம் முதற்படியிலேயே நின்றுவிட்டால் வான்வீடு என்னும் மாடியை அடையமுடியாது.

போட்டியாளர் கவனத்திற்கு

தொண்டனில் பிரசுரமாகும் விவிலியக் குறுக்கெழுத்துப் போட்டிக் கூப்பனில் நிரப்பி அனுப்பப்பட்டால் மட்டுமே போட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். வேறுவகையில் வரைந்து அனுப்பப்படும் படிவங்கள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது என்பதை போட்டியாளர்க்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறோம்.

— நிர்வாகம்

பரிசு பெறுவோர் :

முதலாம் பரிசு :

ஆஞ்சலோ ஆனந்தவாசன்,
'அன்பில்லம்'
இருதயபுரம்,
மட்டக்களப்பு.

இரண்டாம் பரிசு :

ஜெயக்கொடி டேவிட்,
சொறிக்கல்முனை,
சம்மாந்துறை.

பாராட்டுப் பெறுவோர் :

1. செ. காந்திமதி,
அந்தோனியார் கோயில் (அகதிமுகாம்)
மூதூர் 7.
2. மேபல் லெனாட்,
லூர்த்துமாதா கோயிலடி,
பாலையூற்று,
திருகோணமலை.
3. A. ஜுட் நிர்மலிருபன் அன்ரனி,
திருகோணமலை வீதி,
வாகரை.
4. நே. கலைச்செல்வி,
2ம் ஒழுங்கை,
கல்லடி கொலனி,
மட்டக்களப்பு.
5. திருமதி. மரியநேசம் ஜேசுதாசன்,
99, கிறீன் வீதி,
திருகோணமலை.

பங்கு பற்றியவர்கள் தொகை - 48
சரியான விடையளித்தோர் தொகை - 40

இவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

உங்கள் பக்கம்

விடை கிடைத்தது!

மார்கழித் தொண்டன், கிறீஸ்து ஏன் உலகிற்கு வந்தார்? என்பதற்கு விடை கூறும் விதத்தில் பலருடைய படைப்புக்கள் கவிதையாகவும், சிந்தனைக் கட்டுரையாகவும் கொண்டு விளங்கியது.

அருள்திரு ஜோசுவாரெத்தினம் எழுதிய அதர்மம் ஓங்கும்போது காலத்துக்கு ஏற்ற பல விளக்கங்களுடன் அமைந்திருந்தது.

அ. அன்ரனி சுரேஷ்குமார்,
அம்பாறை.

கருத்திற் கொள்க!

மார்கழித் தொண்டன் காலதாமதமாகவே கிடைத்தது. தொண்டன் மேலும் சிறப்புற்று

உலகம் நீ செய்த தவறுக்கு உன்னை வெறுக்கலாம். ஆனால், அந்த தவறுக்காக நீ வருந்தாதபோது இன்னும் உன்னை அது அதிகமாக வெறுக்கும் - நினைவில் வை!

நீ உனது வாழ்வில் செய்த குற்றம் பிறருக்குத் தெரிந்துவிட்டால் எவ்வளவு கலங்குகின்றாய்? பிறர் அறியாமல் எவ்வளவு பெரிய தவறுகளை உனது உள்ளத்திலே நீ செய்கின்றாய்? அதைப் பற்றி ஏன் சிறிதும் கவலைப்படுவதில்லை?

வளர சிறந்த ஆலோசனைகளை 'இக்கால சஞ்சிகைகள் ஒரு கண்ணோட்டம்' என்னும் கட்டுரை மூலம் சகோதரர் மத்திய அவர்கள் தந்துள்ளார். இவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு சிறப்புற்று வளர வாழ்த்துகிறேன்.

அருள் யோகரெத்தினம்,
அம்பாறை.

காரமும், கனதியும்...

தொண்டனில் வர வர காரமும், கனதியும் கூடிக்கொண்டேயிருக்கிறது. தொடருங்கள்! தொண்டன் தாமதமாக வருவது ஏமாற்றத்தை தருகிறது.

S. அருள்ராஜா,
திருமலை.

'டானிக்' அனுப்பட்டுமா?

'தொண்டன்' வர வர சோம்பேறியாகி வருகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் தாமதமாகவே கிடைப்பதால் போட்டிகளில் உரியகாலத்திற்கு பங்குபற்ற முடிவதில்லை. சுறு சுறுப்புக்கு 'டானிக்' ஏதும் அனுப்பட்டுமா?

M. ரவீந்திரன்,
கொழும்பு-9.

சூடு பறக்கிறது!

தை-மாசி இதழில் வந்த எதிரொலி பிரமாதம்! சூடுபறக்கிறது. எங்கள் இதயங்களின் கொதிப்பை எல்லாம் எழுத்தில் வடித்து விட்டீர்கள்.

M. நேசமணி,
மட்டக்களப்பு.

வெளிவந்துவிட்டது!

ஆனந்த கீதம்

கிறிஸ்தவப் பாடல்கள்

- ★ புத்தம் புதிய பதினான்கு பாடல்கள்.
- ★ நெஞ்சை உருக்கும் இனிய இசை.
- ★ 60 நிமிடம் ஓடக்கூடிய தரமான "மெக்சல்" நாடாவில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.
- ★ திரு/மட். மறைமாவட்ட சமூகத்தொடர்பு நிலையத்தின் மாபெரும் வெளியீடு.
- ★ வீட்டிலே கேட்டு மகிழலாம். ஒலிபரப்பியில் ஒலிக்கச் செய்யலாம்.
- ★ விலை ரூபா 60/- தபாற்செலவு தனி.
- ★ வாங்குங்கள்! வளர உதவுங்கள்!!

தொடர்பு :

இயக்குனர்,

சமூகத்தொடர்புகள் நிலையம்,

ஆயரகம்,

மட்டக்களப்பு.